

Advokátska kancelária Perhács s.r.o.
so sídlom Jelenec 353, 951 73 Jelenec
zapísaný v SAK pod číslom: 7362
IČO: 51 864 983, DIČ: 2120817160, IČ DPH: SK2120817160
tel.: 0905 447 423, e-mail: zoltan.perhacs@perhacs.sk

Advokátska kancelária Perhács s. r. o.	
Expedované dňa: 24. 11. 2020	
Počet rovnopisov:	príloh:
Predmet:	
Klient:	

Okresný súd Bratislava IV
Saratovská 1/A
844 54 Bratislava

Sp. zn. 3T/54/2016

V Jelenci dňa 23.11.2020

DOVOLANIE

Obvinený:

Martin Macko
nar. 27.03.1991 v Českom Krumlove, ČR
bytom [REDAKOVANÉ]
občan SR

zastúpený:

Advokátska kancelária Perhács s.r.o.
Mgr. JUDr. Zoltán Perhács, PhD., advokát a konateľ
so sídlom Jelenec 353, 951 73 Jelenec 353, IČO:
51 864 983, DIČ: 2120817160, IČ DPH: SK2120817160,
zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Nitra odd.
Sro, vl.č.46199/N, zapísaný v SAK pod číslom: 7362,
Peňažný ústav: Všeobecná úverová banka, a.s., číslo účtu:
SK58 0200 0000 0039 9351 3153.

proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn.
1To/14/2018 zo dňa 27.06.2018 v spojení s rozsudkom
Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/54/2016 zo dňa
16.11.2017.

I. Dovolanie

Obvinený Martin Macko, nar. 27.03.1991 v Českom Krumlove, ČR, trvale bytom [REDAKOVANÉ], prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. JUDr. Zoltána Perhácsa, PhD., podávam podľa ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. por.“) dovolanie v môj prospech – v celom rozsahu proti všetkým výrokom – výroku o vine, výroku o treste, ako aj ďalším výrokom, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad – uzneseniu Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“) sp. zn. 1To/14/2018 zo dňa 27.06.2018 (ďalej aj ako „uznesenie odvolacieho súdu“) v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej aj ako „súd prvého stupňa“) sp. zn. 3T/54/2016 zo dňa 16.11.2017 (ďalej aj ako „rozsudok súdu prvého stupňa“), ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.06.2018. Uznesenie odvolacieho súdu bol môjmu obhajcovi doručený dňa 03.09.2018.

II. Odôvodnenie

II. 1

1. Rozsudkom súdu prvého stupňa sp. zn. 3T/54/2016 zo dňa 16.11.2017 som bol uznaný vinným v bodoch 1 až 5 z pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. za čo som bol podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mi súd určil skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. mi súd uložil ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 288 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. por.“) súd odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

2. Uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 1To/14/2018 zo dňa 27.06.2018 sa stal právoplatným a vykonateľným rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 3T/54/2016 zo dňa 16.11.2017.

3. Keďže som bol toho názoru, že moja nižšie uvedená primárna kľúčová námietka nie je subsumovateľná ani pod jeden z dovolacích dôvodov, resp. ich zjavne presahuje a preto dovolanie nemôže byť účinným prostriedkom nápravy, dňa 12.10.2018 som podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z dôvodu porušenia môjho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), rovnosť účastníkov konania podľa čl. 37 ods. 3 listiny, vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 38 ods. 2 listiny, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru. Argumentoval som ustálenou štrasburskou judikatúrou napríklad vo vzťahu k Slovenskej republike – *Ferenciková proti Slovenskej republike*, rozsudok z 25. septembra 2012 k sťažnosti č. 39912/09 pre porušenie článku 6 ods. 1 dohovoru (právo na prístup k súdu a spravodlivé súdne konanie), že nie je povinnosťou sťažovateľa vyčerpať mimoriadne

opravné prostriedky, resp. všetky dostupné prostriedky nápravy. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) poznamenal, že v slovenskom právnom systéme je dovolanie mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je prípustný len ak sú splnené podmienky prípustnosti. Namietal som, že okrem sťažnosti v konaní pred ústavným súdom nemám k dispozícii iný účinný prostriedok nápravy. Z toho vyplýva, že moja kľúčová námietka vo svojej podstate je nepreskúmateľná dovolacím súdom a preto nesmie byť vylúčená z preskúmania ústavným súdom podľa článku 127 ústavy.

4. Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 470/2020-48 zo dňa 13.10.2020 rozhodol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že mnou podanú ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú. **Ústavný súd na rozdiel odo mňa vyjadril názor, že účinným opravným prostriedkom je v danom prípade dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok podľa § 368 Tr. por., pričom v bodoch 22. a 23. uznesenia sp. zn. IV. ÚS 470/2020-48 zo dňa 13.10.2020, ktoré tvorí neoddeliteľnú prílohu dovolania, uviedol:** „...22. Ústavný súd v uvedenom smere uvádza, že posudzovanie možnosti, resp. úspešnosti subsumovania konkrétnych skutkových alebo právnych väd právoplatného meritórneho rozhodnutia pod konkrétny dovolací dôvod v trestnom konaní a v nadväznosti na to posudzovanie prípustnosti ústavnej sťažnosti v žiadnom prípade nespadá do autonómnej úvahy sťažovateľa. Sťažovateľove úvahy navyše nie sú správne, keď napr. v rozhodnutí vydanom pod sp. zn. 3 Tdo 64/2011 najvyšší súd konštatoval: „Obvineným namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné podriaďiť pod dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Nie je to prípad nesprávnej právnej kvalifikácie zisteného skutkového stavu, ale porušenie práva obvineného na dostatočnú jasnosť dôvodov, na ktorých je rozhodnutie súdu založené. Len tak môže obvinený účelne uplatňovať existujúce opravné prostriedky. **Porušenie tohto práva obvineného je zásadným porušením práva na obhajobu, ktoré predstavuje dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.**“ Z príkladu citovanej judikatúry najvyššieho súdu tak vyplýva záver, že je vecne nesprávne tvrdenie sťažovateľa o tom, že ním v ústavnej sťažnosti uplatnenú ťažiskovú námietku spočívajúcu v nespreskúmateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu nebolo možné namietat' v konaní o dovolaní pred najvyšším súdom...“ 23. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že ide o jeden zo širších aspektov práva na obhajobu nad rámec jeho základu v čl. 50 ods. 3 ústavy. Kvalifikovaný nedostatok náležitého odôvodnenia meritórneho rozhodnutia v trestnej veci týkajúci sa podstatných okolností je v dovolacom konaní uplatniteľný ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Rozhodnutie odvolacieho súdu je následne eventuálne preskúmateľné ústavným súdom v konaní podľa čl. 127 ústavy, a to z hľadiska možného porušenia práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (podobne ako pri nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia v iných typoch súdneho konania), resp. porušenia práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (to neplatí vo vzťahu k rozhodnutiam o väzbe, pri ktorých je okruh referenčných ustanovení orientovaný na čl. 17 ústavy, resp. čl. 5 dohovoru)...“

5. Z uvedeného dôvodu moje argumentácie uvedené v bode II. 2 sú podľa právneho názoru ústavného súdu subsumovateľné pod **dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.**

II. 2

6. Odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1To/14/2018 moje konkrétne, v písomnom odôvodnení odvolania (datovanej dňa 11.12.2017) uvedené zásadné námietky a argumentácie proti rozsudku súdu prvého stupňa, že súdom prvého stupňa zistený a ustálený skutkový stav, predovšetkým jeho konštatácie, nie sú spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok, naopak, súd prvého stupňa ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil svojim predchádzajúcim rozsudkom, pretože výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení, resp. sú v závažnom rozpore s odôvodnením, ponechal úplne bez povšimnutia.

7. Ťažiskom dovolacích námietok je, že odvolací súd nechal bez povšimnutia súdom prvého stupňa zistený a ustálený skutkový stav, na ktorý som sa odvolával aj v písomnom odôvodnení odvolania. Konkrétne odvolací súd súdom prvého stupňa zistený a ustálený skutkový stav vyplývajúci z napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňujem, predovšetkým s jeho závermi a konštatáciami, že:

- a) „...Je nelogické to, že ak by obžalovaný skutky spáchal a doznal sa k nim, prečo by odlišne od skutočnosti popisoval ich spáchanie a prečo by v spôsobe ich spáchania mal klamať...“
- b) „...Z protokolu o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného nevyplýva žiadny dokaz, ktorý by spájal osobu obžalovaného s osobou páchatela žalovaných skutkov...“
- c) „...To, že nosil fúzy a bradu a to, že nenosil hlavu dohola alebo na veľmi krátko ostrihanú je potvrdené listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov Mgr. L. M., O. V., A. V., J. M. Ani jedna z poškodených nehovorí nič o tom, že by mal mať útočník počas útokov bradu, alebo fúzy...“
- d) „...Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že popis, aký udávali poškodené, vypracovaný identikit v prípravnom konaní je podobný s osobou Dušana S., ktorý bol za obdobné skutky právoplatne odsúdený v inom konaní...“
- e) „...Pokiaľ ide o popis páchatela, poškodené rozdielne páchatela popisovali, ale aj tak ich popis nekorešponduje s fyzickým výzorom obžalovaného...“
- f) „...Z posudkov kriminalistického ústavu nevyplýva žiadna zhoda DNA so stopami z miesta činu, zo zvrškov poškodených s DNA obžalovaného...“
- g) „...Orgány činné v trestnom konaní nevyvrátili, ani nespochybnili obranu obvineného v tom, akým spôsobom došlo u neho k poškodeniu jeho zvrškov...“
- h) „...Zo znaleckého posudku Doc. Ing. Ivana Nepraša vyplýva, že v počítači a tablete obžalovaného neboli zistené žiadne relevantné fotografické zábery alebo videozábery, ktoré by zodpovedali hľadaným markantnom (vyšetrovateľ žiadal hľadať súbory a stránky so sexuálnou a sexuálne deviantnou tematikou)...“
- i) „...Zo znaleckých posudkov psychiatrov vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená žiadna psychická porucha alebo choroba...“

- j) „...Z posudku znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená sexuálna deviácia, ako porucha v zmysle preferencie deviantného správania, v záujmovom spektre uspokojovania sexuálnych potrieb sa nenašli žiadne deviantné prvky, čo je potvrdené výsledkami PPG vyšetrenia. U obžalovaného nebola zistená deviácia v zmysle preferencie násilnej formy dosahovania vzrušenia, resp. následne i uspokojenia v sexuálnej interakcii, ani iné znaky, ktoré by boli predmetom deviantných obsahov záujmového spektra vyšetreného...“
- k) „...Z posudku znalca MUDr. Ivana André, PhD. vyplýva, že u obžalovaného ... na základe znaleckého vyšetrenia a ďalších nálezov nie je možné vytvoriť diagnostický záver sexuálnej deviácie...nie je možné, aby sa takéhoto konania dopustil zdravý človek, ktorý nemá sexuálnu úchylku. U obžalovaného ale vyšetreniami nebola zistená sexuálna úchylka, ani neboli u neho zistené sklony k agresívnemu sexuálnemu konaniu. Takého konania, ako je predmetom týchto skutkov sa nemôže dopustiť človek, ktorý netrpí sexuálnou úchylkou, alebo netrpí aspoň prechodnou úchylkou...“
- l) „...Svedkyňa B [redacted] teda neopoznala obžalovaného ako páchatela skutku na 100%, preto nie je možné konštatovať, že ho svedkyňa opoznala...“
- m) „...Objektívne obžalovaný má 194 cm, nie je športový typ, nemá vysoké čelo, a ani postavou, ani výzorom nepripomína Majka Spirita. To, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia Mgr. L [redacted] M [redacted], O [redacted] V [redacted], A [redacted] V [redacted], J [redacted] M [redacted] a listinné dôkazy...“
- n) Navyše, súd prvého stupňa opakovane (4 krát) konštatuje, že: „...Objektívne obžalovaný má 194 cm, to, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia Mgr. L [redacted] M [redacted], O [redacted] V [redacted], A [redacted] V [redacted], J [redacted] M [redacted] a listinné dôkazy...“
- o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“

ponechal úplne bez povšimnutia. V písomnom odôvodnení odvolania som namietal, že konštatácie a závery súdu prvého stupňa nie sú spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok, naopak, súd prvého stupňa ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením a zisteným skutkovým stavom. Odvolací súd na moje podrobné a rozsiahle rozvedené odvolacie dôvody a z nich plynúce skutkové a právne otázky nedal žiadnu odpoveď, hoci ich zodpovedanie bolo pre výsledok trestného konania určujúce. Z odôvodnenia odvolania vyplynulo viacero argumentov, ktoré majú spochybňovať dôkaznú situáciu v tejto veci, odvolací súd sa však ani s týmito argumentmi žiadnym spôsobom nevysporiadal. Rovnako sa žiadalo reagovať aj na argumenty obhajoby. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]

8. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu signalizuje aj rekapitulácia odvolacích dôvodov v ňom. Odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia vôbec nespomína moje ťažiskové námietky a argumenty označené v bode 70., 71., 72., 73., 74. a 75. na stranách 29 až 31 písomného odvolania. Odvolací súd tieto moje

závažné odvolacie dôvody nielen neskúmal, nijako ich ani nepremietol do napadnutého uznesenia, navyše v odôvodnení svojho rozhodnutia ani neuviedol, prečo tak neurobil.

Týmto odvolací súd podľa môjho názoru neporušil iba povinnosť svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, ale nespĺnil ani ďalšiu zo svojich povinností, t. j. preskúmať napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia je nedostatočné a nepreskúmateľné aj v prípade, ak z rozhodnutia zrozumiteľne a presvedčivo nevyplýva, prečo sa odvolací súd vôbec nezaoberal s mojimi zásadnými námietkami.

9. Inak povedané, **odvolací súd reálne nepreskúmal (právne neposúdil) rozhodujúce otázky predostreté v podanom písomnom odôvodnení odvolania.** Takýto postup odvolacieho súdu je podľa môjho názoru porušením požiadavky odôvodnenia súdneho rozhodnutia implicitne zahrnutého v práve na spravodlivý proces garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. Podľa môjho názoru postup odvolacieho súdu sa nejaví v daných súvislostiach ako transparentný. Naopak, budí svoje pochybnosti a zároveň nepodporuje presvedčenie o spravodlivosti napadnutého konania a rozhodnutia. Mám za to, že **postupom a rozhodnutím odvolacieho súdu primárne došlo k porušeniu môjho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 2 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru,** pretože **odvolací súd rozhodol v rozpore so zákonom, teda arbitrárne, svojvoľne.**

11. Právo na spravodlivé prerokovanie veci zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu (III. ÚS 199/08). Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jemu porovnateľným právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadných odlišností, a prípadné porušenie uvedených práv je preto potrebné posudzovať spoločne.

12. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 265/05).

13. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

14. Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi, dôkazmi a návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre konanie, vyplýva to aj zo známeho judikátu Kraska proti Švajčiarsko.

15. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov je častým predmetom posudzovania v rozhodovacej činnosti ústavného súdu a aj štrasburských orgánov ochrany práv, z čoho rezultuje pomerne bohatá judikatúra k jeho významu z pohľadu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd

odpovedá na konkrétne námietky účastníka konania, keď jasne a zrozumiteľne dá odpoveď na všetky kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

16. Odvolací súd **nijako nevysvetlil, prečo svedecké výpovede v môj prospech (Ing. Pavel Macko, CSc., Mgr. L. M., O. V., A. V., J. M.) nepodrobil svojim právnym úvahám, resp. ich vôbec nebral do úvahy. Všetky dôkazy svedčiace v môj prospech ostali mimo hodnotenia a hlavne mimo odôvodnenia rozhodnutia. Ku skutku v bode 2 vôbec nebola svedkyňa poškodená Petra B. vypočutá, pretože súdu sa nepodarilo ani na opakované predvolanie zabezpečiť jej účasť ani na hlavnom pojednávaní ani na verejnom zasadnutí a vypočut' ju, pritom okrem nej neexistoval žiadny iný priamy svedok. Moje odsúdenie v bode 2 bolo výlučne založené len na výpovedi poškodenej Petry B. z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní som nemal možnosť poškodenú vyslychnuť ani klásť jej otázky, čím došlo k porušeniu môjho práva na rovnosť zbraní a kontradiktórne konanie.** Nebola mi poskytnutá žiadna, nieto ešte rozumná príležitosť obhajovať moje záujmy za podmienok, ktoré ma nepostavia do podstatne nevýhodnejšej pozície a ktoré zachovávajú „rovnosť zbraní“. Navyše odvolací súd ponechal bez povšimnutia fakt, že poškodená Petra B. vypovedala v prípravnom konaní rozporne k popisu páchatel'a, pričom ja som mal na čas skutku alibi. Odvolací súd nevysvetlil ani to, prečo na jednej strane súdy považovali za nevyhnuté poškodenú vypočut', o čom svedčia aj opakované predvolania, ale len z dôvodu, že sa nepodarilo jej účasť na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí zabezpečiť, upustilo sa od jej výsluchu, pričom už ako bolo uvedené, okrem nej neexistoval žiadny iný priamy svedok. **Odvolací súd sa navyše nevyjadril ani k rozporom v popise páchatel'a.**

17. Spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňa okrem iného (a predovšetkým) princíp „rovnosti zbraní“, t. j. princíp, že každá strana v procese musí mať rovnakú možnosť hájiť svoje záujmy a že každá z nich nesmie mať podstatnú výhodu voči protistrane (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt, séria A z roku 1970). Tento princíp rovnosti je expressis verbis vymedzený čl. 47 ods. 3 ústavy a implicitne tvorí aj súčasť obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

18. Vo vzťahu k poškodenej Petre B. treba ešte uviesť, že menovaná bola na polícii vypočutá dvakrát. **Dňa 24.05.2015, teda v deň, kedy sa skutok stal, do záznamu o podaní oznámenia o priestupku uviedla tento popis páchatel'a: 180 cm vysoký, štíhly, plešatý, asi 30-35 ročný, na tvári mal strnisko, oblečenú mal bielu bundu, bledomodré rifle, čierne tenisky.** Menovaná poškodená dňa 15.02.2016 vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedok – poškodený v rozpore so skutočnosťou uviedla, že v tejto veci ešte na polícii nevypovedala, pričom tvár a vlasy páchatel'a popísala takto: **bradu nemal, mal hnedé**

oči veľké guľaté, vlasy si na ňom nevšimla. K oblečeniu páchatel'a uviedla, že mal oblečenú šedú mikinu a slabo modré nohavice – rifle, obuté mal biele topánky. Výšku páchatel'a názorne ukázala na kovovej skrini vysokej takmer 2 metre.

19. Súd mal navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napríklad prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol vôbec zaoberať. Tieto nedostatky odôvodnenia spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

20. Odvolací súd pri rozhodovaní o mojom odvolaní zjavne nepreskúmal ani ďalšie moje odvolacie dôvody a tým bolo moje odvolanie bezdôvodne degradované na čisto formálny prostriedok nápravy (porušenie článku 6 ods. 1 samostatne a čl. 6 ods. 1 v spojení s článkom 13 dohovoru). Pokiaľ ide o vnútroštátnu právnu úpravu ide primárne o porušenie zákona v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por.

21. Na podporu mojich tvrdení preto ďalej premietam do tohto dovolania z dôvodu autenticity aj ďalšie odvolacie dôvody z môjho písomného odvolania, ktoré preukazujú, že odvolací súd sa s nimi vôbec nevysporiadal, takto:

22. Odvolací súd uznesením sp. zn. 1To/45/2017 zo dňa 11.08.2017 rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 3T/54/2016 zo dňa 16.02.2017 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

23. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Tr. zák. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu však nie je vôbec zrejmé, že by bolo rozsudkom súdu prvého stupňa porušené akékoľvek ustanovenie Tr. zák. Naopak, z uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že sa mi podarilo preukázať spáchanie skutkov, ktoré vykazujú všetky formálne znaky pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., preto súd prvého stupňa postupoval procesne nesprávne, keď ma podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil, t. j. že nebolo preukázané, že skutky, pre ktoré som bol stíhaný, som spáchal. Tento postup súdu prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu nebol v súlade s citovanými ustanoveniami Tr. por. a mal za následok chybnosť napadnutého výroku a preto ho odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil v oslobodzujúcej časti. Z uvedeného dôvodu považujem uznesenie odvolacieho súdu za zmätočné. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, nemôže byť preto ani právne záväzná a toto rozhodnutie je potom potrebné považovať za nepreskúmateľné, teda nezákonné. Navyše, v uznesení odvolacieho súdu absentuje akákoľvek právna úvaha vo vzťahu k súdom prvého stupňa zistených a ustálených dôkazov a faktov, či už jednotlivito alebo v ich súhrne. V postupe odvolacieho súdu ide len o selektívne parafrázovanie niektorých dôkazov bez akéhokoľvek právneho hodnotenia a hrubú ignoráciu faktov, ktoré na základe vykonaných dôkazov ustálil súd prvého stupňa predovšetkým takto:

- V danej veci som na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaných skutkov.
- Je nelogické to, že ak by som skutky spáchal a doznal sa k nim, prečo by som odlišne od skutočnosti popisoval ich spáchanie a prečo by som v spôsobe ich spáchania mal klamať.

- Z protokolu o vykonaní domovej prehliadky nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by spájal moju osobu s osobou páchatel'a žalovaných skutkov.
- Ak zásadný rozpor v mojom výzore a vo výzore páchatel'a obžaloba neodstránila, nemôže to svedčiť v môj neprospech, ale naopak v môj prospech.
- Vo svojej výpovedi som popisoval svoj výzor v rozhodnom období. To, že som nosil fúzy a bradu a to, že som nenosil hlavu dohola alebo na veľmi krátko ostrihanú je potvrdené listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov Mg. I. M., O. V., A. V., J. M.
- Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že popis, aký udávali poškodené, vypracovaný identikit v prípravnom konaní je jednoznačne identický s osobou Dušana S., ktorý bol za obdobné skutky právoplatne odsúdený v inom konaní.
- Súd prvého stupňa dal do pozornosti aj to, že v čase, kedy som sa nachádzal vo väzbe obdobné útoky tzv. „fekálneho fantóma“ na území Bratislavy pokračovali.
- Pokiaľ ide o popis páchatel'a, súd prvého stupňa poukázal na to, že poškodené páchatel'a popisovali rozdielne, ale aj tak ich popis nekorešponduje s mojim fyzickým výzorom. To, ako popisovali poškodené páchatel'a skutkov je diametrálne odlišné od toho, aký bol môj výzor v čase, kedy sa mali jednotlivé skutky stať.
- Orgány činné v trestnom konaní znaleckým dokazovaním nepreukázali to, že som žalované skutky spáchal. Z posudkov kriminalistického ústavu nevyplýva žiadna zhoda DNA so stopami z miesta činu, zo zvrškov poškodených s mojou DNA.
- Súd prvého stupňa ďalej vo svojom rozsudku konštatoval, že orgány činné v trestnom konaní svojou nečinnosťou nevykonali a znehodnotili jediný priamy usvedčujúci dôkaz z miesta činu. Do konania nepribrali znalca, ktorý by mohol vyhodnotiť, či zo stôp stolice z miesta činu možno získať DNA a túto porovnať s mojou DNA. Orgány činné v trestnom konaní znemožnili vykonanie analýzy DNA na potvrdenie alebo vyvrátenie, či uvedené fekálie pochádzajú odo mňa alebo nie.
- Podľa názoru súdu prvého stupňa orgány činné v trestnom konaní nevyvrátili, ani nespochybnili moju obranu v tom, akým spôsobom došlo u mňa k pošpineniu mojich zvrškov. Neskúmali ani to, či ide o zvieracie, alebo ľudské výkaly a či patria mne.
- Zo znaleckého posudku vyplýva, že v mojom počítači a tablete neboli zistené žiadne relevantné fotografické zábery alebo videozábery, ktoré by zodpovedali hľadaným markantom.
- Zo znaleckých posudkov psychiatrov vyplýva, že nebola u mňa zistená žiadna psychická porucha alebo choroba.
- Súd prvého stupňa sa vyjadril aj k výhradám k zákonnosti niektorých rekognícií a k spôsobu ich vyhodnotenia.
- Súd prvého stupňa sa v ďalšej časti svojho rozsudku podrobne vyjadril k jednotlivým bodom obžaloby, na ktoré odkazujem.
- Osobitne však treba poukázať na svedeckú výpoveď poškodenej Márie M., ktorá uviedla, že v predmetnej veci bola okrem rekognície na polícii vypočúvaná 4 krát. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti konštatoval: „...buď svedkyňa o tejto skutočnosti nehovorí pravdu, a tým, je nehodnoverná, alebo, že orgány činné v trestnom konaní zamlčovali vykonané dôkazy a manipulovali nezákonne s vykonanými dôkazmi...“
- Súd prvého stupňa vo vzťahu k poškodenej Márie M. konštatoval: „...neverí tomu, že ak by obžalovaný skutok spáchal, poškodená by ho nespoznala hneď pri jeho spáchaní ako kolegu z práce. Je tiež nelogické, aby obžalovaný zaútočil na poškodenú, ktorú ako kolegyňu z práce poznal a riskoval by tak ihneď svoje odhalenie...“
- Rovnako osobitne a zvlášť treba poukázať na svedeckú výpoveď poškodenej Jany D., ktorá až na hlavnom pojednávaní uviedla, že ma pozná, chodili sme spolu do školy a pozná ma aj zo sídliska, mali sme spoločných známych. Súd prvého stupňa vo

vzťahu k poškodenej Jany D [REDACTED], mimo iného, konštatoval: „...Súd neverí, že by poškodená priamo pri skutku nespoznala obžalovaného, ktorého pozná zo sídliska, chodili spolu do školy a majú aj spoločných známych, ak by sa tohto skutku skutočne dopustil obžalovaný...“

- Súd prvého stupňa aj v tomto prípade poukázal na skutočnosť, že aj svedkyňa D [REDACTED] uviedla, že na polícii bola v tejto veci vypočúvaná 4-5 krát. Je otázne, kde sú tieto výpovede. Súd aj vo vzťahu k svedkyňi D [REDACTED] konštatoval: „...bud' svedkyňa o tejto skutočnosti nehovorí pravdu, a tým, je nehodnoverná, alebo, že orgány činné v trestnom konaní zamlčovali vykonané dôkazy a manipulovali nezákonne s vykonanými dôkazmi...“
- Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku jednoznačne uviedol, že obžaloba nevyvrátila moju obhajobu žiadnymi konkrétnymi dôkazmi.

24. Obhajoba trvala na tom, že počas hlavného pojednávania nebola ani v jednom bode obžaloby jednoznačne preukázaná moja vina a trvala na tom, že práve **naopak, obhajoba jednoznačne preukázala, že som skutky, ktoré mi boli kladené za vinu nespáchal a ani som ich nemohol spáchať, čo je dostatočne podložené listinnými dôkazmi, znaleckými posudkami a výpoveďami svedkov.**

25. Obhajoba sa rovnako nestotožnila s dôvodmi odvolania prokurátora ani tvrdeniami v ňom obsiahnutými, ktoré nepriniesli žiadne nové skutočnosti, ani nepoukázali na konkrétne porušenie zásad trestného konania a dokazovania na hlavnom pojednávaní zo súdu a tým aj nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu. **Naopak, viaceré tvrdenia prokurátora nezodpovedali ani dôkaznej situácii z prípravného konania, obsiahnutej v trestnom spise, ani priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní.** Popri tom si obhajoba dovolila poukázať na to, že právo na rozdielny právny názor má svoje limity dané faktami a dôkazmi priamo obsiahnutými v trestnom spise alebo predloženými a prerokovanými na hlavnom pojednávaní, pričom obhajoba bola toho názoru, že **právo na odlišné hodnotenie faktov a dôkazov je striktné viazané na existujúce fakty a dôkazy a v žiadnom prípade nemôže slúžiť na:**

- a. generovanie nových neexistujúcich faktov;
- b. popieranie platných prírodných zákonov;
- c. dodatočnú účelovú zmenu záverov pribratých znalcov a expertov;
- d. dodatočnú zmenu podstaty, priebehu a okolností žalovaných trestných činov a to len na základe tvrdenia alebo špekulácie obžaloby, bez akéhokoľvek podkladu z výpovedí poškodených alebo hmotných dôkazov;
- e. ani na predkladanie ničím nepodložených špekulácií ako náhrady za už existujúce dôkazy.

26. Podstatná konštrukčná časť obžaloby bola založená na formulácii, že v bodoch 1 až 5 obžaloby som vyvolal verejné pohoršenie vykonaním iných patologických sexuálnych praktík, a čin som spáchal závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách), čím som spáchal v bodoch 1 až 5 pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Základnou a ťažiskovou chybou konštrukcie obžaloby je mylná premisa obžaloby, ktorá aj podľa výsledkov znaleckého dokazovania vykonaného už počas prípravného konania predpokladá, že sa **žalovaných konaní popísaných v obžalobe musel dopustiť človek so sexuálnou úchylkou, prsto jedinec postihnutý sexuálnou deviáciou. Už počas prípravného konania, resp. tzv. policajného vyšetrovania sa však znaleckým dokazovaním jednoznačne a nepochybne preukázalo, že netrpím žiadnou sexuálnou deviáciou ani úchylkou, nebola u mňa diagnostikovaná žiadna**

sexuálna deviácia, naopak aj z vykonaných znaleckých dokazovaní vyplýva, že sa u mňa v PPG zázname nezaznamenali znaky, ktoré by nasvedčovali deviantnú orientáciu. V Znaleckom psychologickom posudku č. 10/2016 vypracovanom znalcom RNDr. Mgr. Dušanom Kešickým, PhD., klinický psychológ, znalec zapísaný v zozname MS SR pod č. 914542 z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality je ďalej na strane 16 odsek 5 veta 3 uvedené: „...*U obvineného nebola zistená sexuálna deviácia, ako porucha, v zmysle preferencie deviantného správania. V záujmovom spektre uspokojovania sexuálnych potrieb sa nenašli žiadne deviantné prvky, čo je podporené výsledkami PPG vyšetrenia...*“ Na strane 17 odsek 2 veta 3 citovaného znaleckého posudku sa uvádza: „...*Na podnety obsahujúce podnety s obsahmi dominancie muža nad ženou resp. s prítomnosťou exkrementov resp. moču nenachádzame žiadne tumescenčné odozvy...*“ Je ťažko odhadnúť, či táto očividne nesprávna premisa bola vyústením potreby nájsť dôvod k môjmu trestnému stíhaniu, možno i z dôvodu enormnej a neobjektívnej medializácie, do ktorej boli vtiahnutí bez akéhokoľvek právneho dôvodu aj moji rodinní príslušníci, najmä môj otec alebo je iba dôsledkom hrubého omylu. Dôvod pochybení je však pre túto chvíľu nepodstatný. Právne relevantnou je však skutočnosť, že východisková časť úsudku prokurátora, že som sa mal dopustiť iných patologických sexuálnych praktík, je nielenže ničím nepodložená, ale naopak dostatočne vyvrátená vykonaným dokazovaním, čo zakladá nesprávnosť samotného úsudku vyúsťujúceho do nesprávnej právnej kvalifikácie. *Tým, že netrpím žiadnou patologickou sexuálnou úchyľkou a žiadna takáto sexuálna deviácia u mňa nebola nikdy preukázaná, nemohol som naplniť jeden z obligatórných znakov žalovaného prečinu, a to pojmový znak „patologické sexuálne praktiky“.* Táto skutočnosť sama o sebe bez akéhokoľvek ďalšieho skúmania údajných skutkových okolností, vymedzených v obžalobe, z dôvodu absencie sexuálnej úchyľky, resp. sexuálnej deviácie, vylučuje moju trestnoprávnú zodpovednosť za prečin výtržníctva. [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.],

27. Absencie viacerých pojmových znakov základnej skutkovej podstaty žalovaného pokračovacieho prečinu *automaticky vylučuje naplnenie kvalifikovanej okolnosti podľa § 364 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.* Viacerými osobami sa na účely Tr. zák. podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. rozumejú najmenej tri osoby. *Keďže som sa nedopustil žalovaného prečinu na žiadnej osobe, nemohol som naplniť ani tento zákonom predpokladaný pojmový znak – na viacerých osobách.* [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.],

28. Aj napriek tomu, že som bol zadržaný (obmedzený na osobnej slobode) v stave pod vplyvom alkoholu, *nebol som však zadržaný pri spáchaní žiadneho skutku myzofílného útoku.* Naopak, bol som ušpinený exkrementmi takým spôsobom, ktorý taktiež skôr vylučuje moje myzofílné chovanie a nasvedčuje buď náhodnému zašpineniu v dôsledku pádu na chrbát na miesto s exkrementmi alebo na úmyselné potretie exkrementmi treťou osobou. Z vyšetrovacieho (trestného) spisu nevyplýva, že by poškodené osoby udávali, že páchatel bol pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok, naopak, väčšina poškodených nič v tomto smere neudávala, resp. udávali, že páchatel sa správal úplne nenápadne a prípadne vykazoval známky sexuálneho vzrušenia. Inak povedané, *ak by páchatel bol pod vplyvom alkoholu, je to tak silný identifikačný znak, ktorý umožňuje poškodenému zapamätanie vnímaného, resp. vybavenie si predtým vnímaného objektu, avšak takúto skutočnosť ani jedna z poškodených vo svojom výsluchu neuviedla.*

29. Bez právneho významu nie je ani skutočnosť, že počas celého prípravného konania, ale ani súdneho konania *nebolo žiadnymi dôkaznými prostriedkami zistené, či sa na mojich zaistených veciach nachádzajú stopy po exkrementoch, či už ľudských alebo zvieracích.*

Orgány prípravného konania síce mali snahu uvedenú skutočnosť zistiť, avšak zo Znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2015/19048 vypracovaného odborom prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru vyplýva, že skúmanie ľudských a ani zvieracích exkrementov sa na oddelení kriminalistickej biológie a genetickej analýzy nevykonáva. Orgány prípravného konania sa uspokojili s týmto záverom a v danej spojitosti nevykonali žiadne ďalšie dokazovanie, teda neustálili, či išlo o ľudské exkrementy alebo o zvieracie exkrementy alebo či vôbec vo všeobecnosti išlo o exkrementy. Uvedené analogicky platí aj vo vzťahu k ďalším otázkam súvisiacimi s exkrementmi.

30. Pre posúdenie postupu polície a vyšetrovacích orgánov pri mojom zadržaní a bezprostredne po ňom, ako aj súvislosti s preukázanou manipuláciou dôkazov ešte pred mojim zadržaním políciou (obmedzením na slobode) a následným nezákonným postupom polície pred a počas rekognícií, ktorých podrobnosti uvediem neskôr, je podstatná tá skutočnosť, že dňa 23.11.2015 sa nestal žiadny myzofilný útok. Obhajoba v tejto súvislosti považovala za významnú aj tú skutočnosť, že blízka kolegyňa policajtky – manželky skutočného iniciátora zadržania obžalovaného, ktorá sa priamo spolupodieľala na vyšetrovaní aj následnej rekognícii, v telefonickom rozhovore, zákonne odpočúvanom policajnou inšpekciou zdôrazňovala potrebu „chytiť ho pri čine“. Teda okolnosti pri mojom zadržaní mali navodzovať zadržanie nebezpečného myzofila pri čine, ktorý sa sám z dôvodu svojej úchylky v stave opitosti potieral fekáliami. Podľa obhajoby uvedené skutočnosti, ako aj rozsiahla manipulácia s dôkazmi a dlhodobé zadržiavanie dôkazov v celom komplexe zakladajú dôvodné podozrenie, že moje zadržanie bolo dopredu pripravovaným, plánovaným a koordinovaným aktom zinscenovaného zadržania. Zatiaľ čo obhajoba ponechala preverenie všetkých nezákonností a manipulácií s dôkazmi skutočne nezávislým a objektívne konajúcim orgánom činným v trestnom konaní, dúfala, že súd neprehliadne fakt, že práve to, že som bol zadržaný opitý a zašpinený od fekálií využívala obžaloba ako ústredný argument pri snahe dokázať mi vinu a práve pomocou tohto argumentu sa dokonca snažila aj vyvracať alebo relativizovať aj jednoznačný záver súdnych znalcov, že som netrpel žiadnou sexuálnou úchylkou, ani nemám sklony k agresívnemu sexuálnemu konaniu. Podľa znalcov naopak uprednostňujem normálny heterosexuálny styk, na podnety v tomto smere reagujem nadpriemerne, zatiaľ čo na podnety s myzofilnými praktikami, alebo násilnými formami sexu nereagujem vôbec.

31. Obhajoba si opakovane dovolila poukázať na to, že v skutočnosti som bol len opitý a hlavne na zadnej časti vetrovky a nohaviciach som mal flaky (upozorňujem, že sporadické a niektoré ostro ohraničené) od niečoho, čo sa podobalo fekáliám. Niektoré flaky boli umiestnené na zadnej časti vetrovky takým spôsobom, že je fyzicky nemožné, aby som si ich tam dal vedome sám a navyše v stave opitosti, takže rozhodne nie je možné automaticky vyvodit' záver o mojom myzofilnom správaní. Bol som zadržaný na zastávke MHD Jurigovo námestie v mestskej časti Karlova Ves, v električke smerujúcej z mesta do Dúbravky, tak ako som to uviedol aj vo svojej výpovedi zo dňa 24.11.2015. Pritom orgány činné v trestnom konaní aj policajná hovorkyňa po celú dobu prípravného konania a dokonca aj po podaní obžaloby a to až do 30.05.2016 uvádzali nepravdivé verzie o mieste môjho zadržania, ako aj o jeho priebehu. Obhajoba upozornila, že argument prokurátora v odôvodnení odvolania, že dôkazom o mojej vine má byť to, že som bol zadržaný opitý a od fekálií a to, že alkohol alebo marihuana vo všeobecnosti uvoľňujú pudy a môžu byť teda aj zdrojom myzofilného správania, je vo vzťahu k prípadu absolútne právne irelevantný a je len neprípustnou účelovou špekuláciou obžaloby. To by potom orgány činné v trestnom konaní mohli obviniť z myzofilných útokov hociktorého občana, ktorý netrpí sexuálnou úchylkou, ale občas požíva

alkoholické nápoje a býva alebo sa vyskytuje v mieste skutkov (t.j. v celej Bratislave), teda každého, kto požíva alkohol v spoločensky primeranom množstve. Vznesenie obvinenia konkrétnej osobe si vyžaduje konkrétne skutočnosti, potvrdzujúce dôvodné podozrenie, že podozrivý spáchal skutky, ktoré sa mu kladú za vinu.

32. Obhajoba poukázala, že z pokusov prokuratúry neúmerne predlžovať moju väzbu, pričom som bol obvinený len zo 6 skutkov z celkového počtu 40 skutkov myzofilných útokov, je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní prispôbovali vyšetrowanie a argumentáciu pred súdom (pri rozhodovaní o prepustení z väzby) faktu, že som bol zadržaný dňa 23.11.2015 v stave opitosti, pričom však nerešpektovali skutočný „modus operandi“ týchto skutkov tak, ako ho udávali poškodené. Je pozoruhodné, že aj napriek uvedenému formálnemu dôkazu orgánov činných v trestnom konaní na požitie alkoholu bezprostredne pred mojim zadržaním, v skutočnosti nebolo u mňa po mojom zadržaní vykonané žiadne vyšetrenie na požitie alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok. Vôbec prvý odber biologického materiálu bol u mňa vykonaný až tretí deň po mojom zadržaní. Teda odber biologického materiálu bol vykonaný až v čase, kedy by už boli bezpečne z môjho tela vylúčené prípadné omamné látky s krátkodobým účinkom (napríklad podané mi bez môjho vedomia inou osobou pred mojim zadržaním).

33. Aj keď som bol obvinený len zo 6 myzofilných útokov, bol som jednoznačne dávaný do súvislosti so všetkými 27-mimi myzofilnými útokmi, ktoré sa udiali v Bratislave do doby môjho zadržania. Jedinec, ktorý by spáchal 27 myzofilných útokov na verejných miestach, musel mať v čase skutkov dostatočne rozvinutú formu sexuálnej úchyľky myzofílie, ktorú by nedokázal úplne skryť pri takom komplexnom skúmaní znalcami, aké som podstúpil. Akákoľvek účelová konštrukcia, že u jedinca trpiaceho plne rozvinutou myzofíliou, kto masovo páchal trestnú činnosť takého charakteru, táto myzofilná úchyľka úplne a bez akýchkoľvek reziduálnych stôp okamžite vymizla po jeho zadržaní a to dokonca aj bez akejkoľvek liečby, je neprípustnou špekuláciou, ktorá nemôže slúžiť ako usvedčujúci dôkaz v spravodlivom súdnom procese. Rovnako žiadny znalec jednoznačne nepotvrdil, že požívanie alkoholu alebo marihuany môže u konzumenta vyvolať myzofilnú sexuálnu deviáciu, či už trvalú alebo dočasnú. Naopak, viacerí renomovaní odborníci sa v súvislosti s medializovanými myzofilnými útokmi opakovane verejne vyjadrili, že závažná sexuálna deviácia, akou je aj myzofília vo forme, kedy páchatel' trpí nezadržateľným nutkaním vykonávať patologickú sexuálnu praktiku a to dokonca opakovaným páchaním trestných činov na verejnosti, je trvale prítomné ochorenie, ktoré nemožno úplne vyliečiť, ale len dlhodobou liečbou tlmiť jeho prejavy.

34. Špekulácia obžaloby, že práve ja by som mal trpieť dočasnou a účelovou sexuálnou úchyľkou (účelovou z pohľadu obžaloby s motiváciou za každú cenu a pri absencii dôkazov usvedčiť obžalovaného z myzofilného útoku) po požití „menšieho množstva“ alkoholu alebo marihuany nebola u mňa potvrdená žiadnym pozitívnym nálezom (a to ani len náznakom) odborníka z odboru medicíny, psychiatrie, psychológie alebo sexuológie. Vyšetrowateľ ani prokurátor nie sú odborníkmi kompetentnými na stanovovanie diagnózy tak závažnej sexuálnej poruchy, akou je doživotná a nevyliečiteľná myzofília, pri ktorej jej nositeľ nedokáže kontrolovať svoje správanie a má nezadržateľné nutkanie opakovane a masovo páchať trestnú činnosť na verejnosti a to celosvetovo unikátnym spôsobom, ktorý podľa verejných vyjadrení odborníkov „vojde do učebníc psychiatrie“.

35. Zásadnou je skutočnosť, že podľa dostupných informácií ani v jednom z celkového počtu 40 myzofilných útokov v Bratislave poškodené neuvádzajú, že by páchatel' javil

známky požitia alkoholu alebo omamných látok. Naopak, podľa ich vyjadrení sa páchatel správal pokojne, suverénne až cynicky, prípadne vykazoval známky sexuálneho vzrušenia a zatiaľ čo poškodené zostali po útoku v šoku, páchatel pokojne opustil miesto činu. Je neprípustné, aby obžaloba dodatočne prispôbovala okolnosti dokonaných a zdokumentovaných skutkov vo vzťahu k podozrivej osoby (podľa názoru obhajoby aj nezákonne obvinenej osoby) počas zadržania v rozpore s popisom útokov uvedeným priamo poškodenými, a to len z dôvodu za každú cenu dosiahnuť moje odsúdenie bez ohľadu na dôkaznú situáciu.

36. Obhajoba na základe listinných dôkazov obsiahnutých v trestnom spise, výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, ako aj dôkazov z iných právoplatne skončených trestných konaní trvala na tom, že trestné konanie vykazovalo neodstrániteľné a mimoriadne vážne právne vady spôsobené orgánmi činnými v trestnom konaní pred mojim zadržaním a v prípravnom konaní, ktoré znehodnocovali celé trestné konanie. Je preukázané, že v tomto trestnom konaní dochádzalo zo strany orgánov činných v trestnom konaní k opakovanej nezákonnej manipulácii s dôkazmi v môj neprospech, zatajovaniu mimoriadne dôležitých dôkazov podstatných pre celý ďalší priebeh trestného konania, znehodnoteniu a zničeniu dôkazov dôležitých pre objektívne posúdenie veci súdom a vedomej výrobe nezákonných dôkazov. Uvedené manipulácie s dôkazmi, ako aj absencia konkrétnych dôkazov, resp. konkrétnych skutočností svedčiacich o dôvodnom podozrení, že práve ja som spáchal žalované skutky, naopak zakladajú nesprávnosť a nezákonnosť celého trestného konania zo strany policajných orgánov a prokuratúry, pričom v ich dôsledku mi nebolo obvinenie vznesené zákonným spôsobom a zo zákonných dôvodov. Z rovnakých dôvodov bolo nezákonné aj moje vzatie do väzby, pretože orgány činné v trestnom konaní v návrhu na vzatie do väzby zamlčali podstatné skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o väzbe a súčasne predložili súdu nezákonné dôkazy, získané spôsobom vyvolávajúcim dôvodné podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov. Významnou pre celkové posúdenie veci bola aj skutočnosť, že moja väzba bola preukázateľne excesívna v období od 18.02.2016 do 16.07.2016, kedy boli orgány činné v trestnom konaní preukázateľne, jednoznačne a v dostatočnom rozsahu na základe predložených znaleckých posudkov oboznámené so zánikom všetkých formálnych dôvodov pre pokračovaciu väzbu. Dôkladné vyšetrovanie uvedených nezákonných postupov a určenie zodpovednosti ponechala obhajoba na príslušné orgány, pričom sa obmedzila na poukázanie ich dôsledkov na zákonnosť celého trestného konania voči mojej osobe.

37. Listinnými dôkazmi a vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že k manipulácii s dôkazmi v tejto trestnej veci dochádzalo už v dobe pred mojim zadržaním (zadržaný som bol dňa 23.11.2015) pri cestovaní električkou a to na zastávke MHD Jurigovo námestie, v mestskej časti Karlova Ves, Bratislava.

38. Je nepochybné, že došlo k zničeniu (vymazaniu) videozáznamu zo dňa 25.10.2015 viažuceho sa ku skutku z bodu 4 obžaloby (25.10.2015, Záhradnícka ul. Bratislava), ktorý zachytával podrobnosti priebehu žalovaného skutku aj jeho skutočných aktérov, pretože ten sa stal v priestore (zóne) monitorovanom kamerovým systémom s nepretržitým záznamom uchovávaným po dobu 14 dní. Je preukázané (je to obsiahnuté v trestnom spise), že príslušný orgán polície mal vedomosť o existencii videozáznamu z miesta činu najneskôr už 03.11.2015, ale poverená príslušníčka Policajného zboru aj napriek tomu vykonala úkon smerujúci k zaisteniu predmetného priameho dôkazu až dňa 05.11.2015, pričom za bližšie neobjasnených okolností konštatovala v úradnom zázname len zničenie/absenciu len tohto konkrétneho videozáznamu z doby, kedy k žalovanému skutku došlo a žiadnym spôsobom

túto skutočnosť ani nepreverila, ani neprejavila žiadny záujem o preverenie okolností a príčin zničenia rozhodujúceho priameho dôkazu z miesta činu.

39. Rovnako je nepochybné, že Michaela S. [REDAKOVANÉ], poškodená zo žalovaného skutku podľa bodu 3 obžaloby (28.07.2015, zastávka MHD Nad Lúčkami) v rovnaký deň, t.j. 05.11.2015 (poznámka: 18 dní pred mojim zadržaním), vyhotovila identikit páchatel'a, o ktorom tvrdila, že si je istá, že zodpovedá podobe páchatel'a minimálne na 80 %. Aj napriek uvedenému, tento identikit zámerne nebol zverejnený políciou. Mimoriadne dôležitou skutočnosťou zostáva fakt, že tento identikit zobrazuje páchatel'a skutku ako si ho poškodená pamätala, pričom tento identikit bol diametrálne odlišný od mojej podoby bez ohľadu na to, kedy táto moja podoba bola zobrazená. Bolo totiž aj voľným okom a bez znaleckého skúmania absolútne nepochybné, že zobrazený páchatel' je iná osoba ako ja. Voľným okom bolo zrejmé aj to, že zobrazená podoba páchatel'a zodpovedá podobe inej osoby a síce páchatel'a právoplatne odsúdeného za rovnaké skutky, ktorý sa preukázateľne dlhodobo pohyboval v rovnakej štvrti, kde sa skutok stal. Tento identikit však zámerne nebol políciou dňa 11.11.2015 zverejnený spolu s ostatnými identikitmi, nebol zverejnený ani v žiadnom inom čase, ale naopak, na miesto neho bol zverejnený iný identikit, u ktorého je na základe výpovede poškodenej Jany D. [REDAKOVANÉ], ktorá odznela priamo na hlavnom pojednávaní, dôvodné podozrenie, že bol vyhotovený (upravovaný) podľa mojej fotografie z môjho profilu na sociálnej sieti, čiže je dôvodné podozrenie, že som bol zámerne označený ako podozrivý páchatel' dávno pred tým, ako som bol podľa polície náhodne zadržaný dňa 23.11.2015.

40. Z iného trestného konania, v ktorom som bol poškodeným, vyplýva, že policajtku priamo sa podieľajúca na vyšetrovaní myzofílnych útokov a neskôr účastná rekognície s Máriou M. [REDAKOVANÉ], poškodenou z bodu 4 obžaloby, telefonovala s právoplatne odsúdeným páchatel'om, vtedy príslušníkom Policajného zboru, ešte dva týždne pred mojim zadržaním a rovnako aj deň pred manipuláciou s identikitmi (rozumej zatajením identikitu Michaely S. [REDAKOVANÉ]), t.j. dňa 10.11.2015. Z uznesenia vyšetrovateľa inšpekčnej služby odvolávajúceho sa na prepis telefonického hovoru dotknutých osôb je preukázateľné, že spolu priamo komunikovali môj prípad, možnosti nezákonného zneužívania informácií z policajného prostredia a manipuláciu zverejňovaných informácií médiami, pričom uvedená policajtku zdôrazňovala potrebu zadržať páchatel'a pri čine. Súvislosť tejto komunikácie s mojim prípadom, ako aj ďalšou manipuláciou s dôkazmi a najmä nasledujúcim priebehom udalostí, vrátane okolností a skutočného priebehu môjho zadržania a nasledujúcimi nezákonnými rekogníciami je zrejmá a nie náhodná.

41. Bez akýchkoľvek pochybností bolo listinnými dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise jednoznačne preukázané, a vyplýva to aj z neskorších vyjadrení prokuratúry po ukončení hlavného pojednávania, že orgány činné v trestnom konaní, pod dozorom prokurátora, dlhodobo zadržovali dôkazy kľúčové pre celé trestné konanie a teda aj rozhodovanie súdu. Mimoriadnu závažnosť a spoločenskú nebezpečnosť takéhoto postupu umocňovalo aj to, že počas celej doby zatajovania týchto kľúčových dôkazov, obstarávali orgány činné v trestnom konaní iné dôkazy a dokumentovali priebeh celého prípravného konania, vrátane vedenia výpovedí svedkov spôsobom, ako keby tieto zadržované dôkazy nikdy neexistovali. Tieto rozhodujúce dôkazy orgány činné v trestnom konaní zadržovali ešte aj v dobe podania obžaloby dňa 13.05.2016 a dokonca aj v dobe rozhodovania prvostupňového súdu o väzbe dňa 31.05.2015. Z dvoch úradných záznamov zo dňa 30.05.2016, t.j. viac ako pol roka po mojom zadržaní a viac ako dva týždne po podaní obžaloby na súd je zrejmé, že konkrétne boli zadržované dôkazy o spôsobe, mieste a dôvodoch môjho zadržania dňa 23.11.2015, ako aj to, že už dňa 23.11.2015, priamo pri

mojom zadržaní, poškodená Jana D. (bod 5 obžaloby) ma jednoznačne označila ako páchatel'a útoku zo dňa 30.10.2015, pričom ma však už dávno predtým poznala zo školy a sídliska a mali sme aj spoločných známych. Obhajoba považovala uvedený postup za hrubé porušenie všetkých platných zásad trestného konania a marenie môjho práva na spravodlivý proces.

42. Je jednoznačne preukázané, že po celú dobu prípravného konania polícia zámerne uvádzala nepravdivé informácie o spôsobe a mieste môjho zadržania, pričom priamo v trestnom spise uvádzala, že som bol zadržaný na nám. Sv. Františka a neskôr zastávke MHD Segnerova. Rovnako polícia uvádzala nepravdivé údaje o dôvodoch a iniciátorovi môjho zadržania nielen v samotnom trestnom spise, ale aj v tlačových správach pre médiá a verejnosť. Je nepochybné, že v skutočnosti ma polícia zadržala na základe oznámenia /podnetu/ manžela policajtky priamo sa podieľajúcej na tomto prípade, pričom polícia túto informáciu zatajovala po celú dobu prípravného konania, uvádzala zavádzajúce informácie a zároveň neobjasnila ani to, v akom postavení bol manžel policajtky.

43. Je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že druhým mimoriadne závažným dôkazom, ktorý orgány činné v trestnom konaní zadržovali po celý čas, a to aj po podaní obžaloby, je skutočnosť, že poškodená Jana D. (bod 5 obžaloby) údajne náhodne, pri mojom zadržaní na základe oznámenia manžela policajtky vyšetrojúcej myzofilné útoky vykonala jednoznačnú rekogníciu a už dňa 23.11.2015 o 09.10 h priamo pred orgánmi činnými v trestnom konaní ma označila za páchatel'a útoku, pričom o priebehu zadržania polícia dezinformovala počas celého prípravného konania. Rovnako policajné orgány pod dozorom prokurátora zatajili skutočnosť, že poškodená jednoznačne označila páchatel'a už dňa 23.11.2015, zadržovali príslušné dôkazy po celú dobu prípravného konania a ďalšie vyšetrovanie a zhromažďovanie dôkazov vrátane rekognícií a výsluchov svedkov zámerne viedli tak, akoby táto skutočnosť vôbec neexistovala.

44. Na základe vyššie uvedeného, ako aj ďalších listinných dôkazov a výpovedí svedkov bolo možné skutočný chod udalostí zrekapitulovať takto:

- dňa 23.11.2015 ma videl v električke opitého čisto náhodou manžel policajtky, ktorá náhodou práve vyšetrovala prípady útokov fekáliami v okrese Bratislava II,
- presne v čase môjho „vytiahnutia“ z električky a kontroly totožnosti hliadkou PZ SR úplnou náhodou išla poškodená Jana D. okolo na aute,
- náhodou okamžite na diaľku počas jazdy autom ma spoznala ako útočníka, pričom ma ale vôbec nespoznala počas útoku aj napriek tomu, že mi videla priamo do tváre z bezprostrednej blízkosti, a navyše hneď po útoku opísala úplne iného páchatel'a,
- čistou náhodou o krátky čas boli v priestoroch Obvodného oddelenia PZ SR novinári, ktorí pravdepodobne poznali aj moju identitu a moje príbuzenské vzťahy,
- rovnako čistou náhodou bol dňa 05.11.2015 vyhotovený inou poškodenou, Michaelou S. identikit, ktorý sa výrazne podobá na iného, už odsúdeného páchatel'a za rovnaký typ skutkov, ale čistou náhodou práve tento identikit nebol dňa 11.11.2015 zverejnený spolu s ostatnými identikitmi,
- čistou náhodou však autorka zatajeného identikitu, Michaela S. neskôr zásadne mení výpoveď a označí ma v rozpore s jej vlastným identikitom počas rekognície ako páchatel'a,
- a čistou náhodou tá istá poškodená Michaela S. ma následne označí ako páchatel'a aj počas konfrontácie, čo viedlo k môjmu psychickému zrúteniu a podpísaniu priznania, ktoré mi predložil vyšetrovateľ.

45. Obhajoba bola toho názoru, že takýto sled udalostí nemôže byť náhodný, takáto súhra náhod je vysoko nepravdepodobná a ťažko zdravým rozumom uveriteľná. Naopak, je dostatočne dôvodné vychádzať z predpokladu, že k rovnakému záveru dospeli aj orgány činné v trestnom konaní a práve preto zatajili uvedené okolnosti a dôkazy. Je nepochybné, že po zatajení uvedených skutočností naplánovali a realizovali nasledujúci deň, t.j. 24.11.2015 opakovanú rekogníciu, s tou istou poškodenou, Janou D [REDAKOVANÉ], ktorá si musela byť jednoznačne vedomá, rovnako ako orgány činné v trestnom konaní, že takúto rekogníciu nie je možné vykonať, pretože by bola založená na lži a krivej výpovedi, že opoznanú osobu okrem útoku a rekognície nikdy nevidela, pričom ju priamo a bez akýchkoľvek pochybností označila za páchatel'a deň predtým ako sa opakovane zúčastnila rekognície. Takúto vedomú a plánovú nezákonnú činnosť nie je možné bagatelizovať jednoduchým konštatovaním, že išlo o nadbytočný procesný úkon, ako sa o to snaží obžaloba. Naopak, z celého postupu v popísanom komplexe udalostí a skutkov jednoznačne vyplýva, že išlo o cieľavedomý, dopredu premyslený, naplánovaný a koordinovaný nezákonný postup orgánov činných v trestnom konaní a ďalších zúčastnených osôb. Jasnú účelovosť postupu policajných orgánov pod dozorom prokurátora a spoločenskú nebezpečnosť umocňuje aj to, že pred samotným vykonaním opakovanej a nezákonnej rekognície s poškodenou Janou D [REDAKOVANÉ] vyšetrovateľ Policajného zboru osobne inicioval ostrihanie mojej 10 cm dlhej brady. Rekognície s poškodenými Máriou M [REDAKOVANÉ] a Michaelou S [REDAKOVANÉ] boli vykonané s časovým odstupom, až po „pozitívnej“ rekognícii Janou D [REDAKOVANÉ].

46. Obhajoba namietala nezákonnosť a neprípustnosť vykonaných rekognícií. Bezprostredne pred vykonaním rekognície došlo zo strany policajtov k zásadnej zmene môjho zovňajšku, resp. prispôsobeniu môjho zovňajšku do podoby, aká najviac vyhovovala polícii pre úspešné vykonanie rekognície, teda aby sa podobal na zverejnený popis páchatel'a, prípadne popis zhodný s popisom udávaným poškodenými. Môj vonkajší výzor sa totiž zásadne odlišoval od všetkých zverejnených popisov páchatel'a myzofilných útokov, a to nielen v čase môjho zadržania dňa 23.11.2015, ale aj počas doby údajného páchania útokov fekáliami. Je nevysvetliteľné, že aj napriek uvedenému som bol údajne niektorými poškodenými svedkyňami bezpečne opoznaný ako páchatel' myzofilných útokov. Preukázateľne dlhodobo, po dobu troch rokov som nosil dlhú tzv. hipsterskú bradu, ktorú som si upravoval alebo výrazne skracoval len výnimočne a potom som ju opäť nechával prirodzene dlhodobo dorastať. Je preukázané fotografiami aj svedeckými výpoveďami, že v dobe môjho zadržania políciou som mal bradu dlhú minimálne 8-10 cm. Bezprostredne pred zadržaním som mal bradu takú dlhú, že som si na nej robil z recesie niekoľko centimetrové vrkoče, tzv. dredy. Takúto bradu som mal aj na poslednej rodinnej udalosti pár dní bezprostredne pred mojim zadržaním políciou. Navyše, svojou fyzickou výškou som absolútne nezodpovedal žiadnemu z popisov zverejnených políciou a médiami v čase pátrania po páchatel'ovi skutkov myzofilných útokov, pričom ide o rozdiel až o 15-20 cm. O nezákonnosti rekognícií svedčí aj skutočnosť, že spomedzi štyroch figurantov iba jeden mal podobnú výšku ako ja, teda cca 195 cm, pričom ostatní nemali zrejme ani 180 cm, pričom ide o rozdiel až o 15 cm. Vychádzajúc z predpokladu, že výber figurantov by mal vychádzať zo svedkových popisov páchatel'a, je minimálne nespravodlivé, keď poznávaná osoba vyčnieva z radu osôb *in natura*. Už uvedené skutočnosti samé o sebe spochybňujú nielen zákonnosť, ale aj hodnovernosť a správnosť vykonaných rekognícií, pričom sú v hrubom rozpore aj s kriminalistickými odporúčaniami pre vykonanie rekognície. [dovolač í dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.]

47. O nezákonnosti rekognície vykonanej napríklad dňa 24.11.2015 svedčí aj to, že v zápisnici o rekognícii osoby nie je žiadna zmienka o tom, na základe akých vonkajších znakov ma opoznala poškodená. Namietaná zápisnica obsahuje len slovnú formuláciu „poznávajúca osoba uviedla, že áno“, bez akéhokoľvek vysvetlenia. Nesprávny postup pri rekognícii zakladá jej nezákonnosť. Výsledky rekognícií nemohli byť použité ako dôkaz, a to vzhľadom na nezákonnosť ich vykonania. Je nepochybné, že ostrihanie mojej brady bolo vykonané z iniciatívy vyšetrovateľa PZ, pričom vyšetrovateľ PZ mal vedomosť, že popis páchatel'a skutkov zo dňa 25.10.2015 a 30.10.2015 vôbec nekorešponduje s mojim fyzickým vzhľadom, naopak, môj aktuálny fyzický vzhľad (výška, typ postavy, absencia lysín a hlavne dlhá brada, ktorá nemohla v žiadnom prípade narásť za 3-4 týždne od spáchania skutkov) priamo vylučovali, že uvedené skutky som mohol spáchať a to bez ohľadu na ďalšie dôkazy (alibi). Bez hrubého zásahu do mojej fyzickej integrity a zásadnej zmeny môjho vzhľadu by vyšetrovateľ PZ ani len nemohol pristúpiť k vykonaniu rekognície s poškodenými zo dňa 25.10.2015 a 30.10.2015. Ak som mal pri zadržaní dňa 23.11.2015 „kozíu“ bradu okolo 10 cm, nemohla mi od 30.10.2015, teda za 23 dní narásť podľa existujúcich zákonitostí fyziologického rastu brady. Ostrihaním brady iniciovaným vyšetrovateľom PZ bol nenávratne zničený nevyvrátiteľný a priamy dôkaz, že som nemohol v žiadnom prípade spáchať skutky dňa 25.10.2015 a 30.10.2015, pretože popis páchatel'a nesedel na moju osobu. Bez ostrihania brady by vyšetrovateľ PZ nikdy nemohol vo veci týchto dvoch skutkov ani len pristúpiť k rekognícii a už vôbec by mi nemohol vzniknúť obvinenie. Naopak, vyšetrovateľom PZ bol vytvorený priestor pre vytvorenie „nových usvedčujúcich dôkazov“ proti mojej osobe, čo sa aj stalo, dve poškodené týchto skutkov ma označili počas rekognície ako páchatel'a skutkov a boli si absolútne isté. A to aj napriek tomu, že aj bez brady, moja podoba vôbec nesedela, ale poškodené ma opoznali a to bolo považované za nezvratný dôkaz. A to dokonca aj napriek tomu, že som bol v čase skutku v práci, čo vyšetrovateľ PZ v dobe vznesenia obvinenia nemohol nijako vyvrátiť a nevyvrátil to dodnes.

48. Obhajoba opakovane zdôraznila, že v plnom rozsahu trvá na neprípustnosti a úplnej nezákonnosti vykonaných rekognícií a žiadala súd, aby zväžil pri právnom posudzovaní zákonnosti týchto rekognícií najmä nasledovné skutočnosti:

- Môj skutočný výzor v čase skutku vôbec nezodpovedal popisu páchatel'a útoku z 30.10.2015 – jeho výzor dňa 30.10.2015, ako aj počas zadržania 23.11.2015 absolútne vylučuje zaradiť ma medzi podozrivých. Navyše, mal som „nevyvrátiteľné alibi“ na čas skutku, ktoré prokurátor ničím konkrétnym nevyvrátil. Vzhľadom na to, že mojim základným vonkajším morfológickým znakom pri mojom zadržaní bola dlhá brada (cca 10 cm), bolo už pri mojom zadržaní jednoznačne a nepochybniteľne vylúčené, aby som bol podozrivý zo spáchania skutkov z 25.10.2015 (bod 4 obžaloby) a 30.10.2015 (bod 5 obžaloby).
- Inými slovami, pri mojom prirodzenom vzhľade, tak ako som bol zadržaný, bolo nepochybné, že nebolo možné vykonať dokonca ani len rekogníciu, ku ktorej v skutočnosti pristúpili vyšetrovacie orgány v prípade Jany D██████████. Na základe uvedeného existuje dôvodné podozrenie, že práve toto bolo dôvodom na iniciáciu ostrihania mojej brady vyšetrovateľom Policajného zboru ešte pred rekogníciami a je rovnako pravdepodobné aj to, že toto bolo skutočným dôvodom, prečo vyšetrovacie orgány zámerne zatajili moje opoznanie poškodenou Janou D██████████ už 23.11.2015 pri mojom zadržaní. Rovnako to bolo zrejme dôvodom pre následné vykonanie rekognície poškodenou Janou D██████████ nasledujúci deň (24.11.2015), pričom táto bola vykonaná bezprostredne po ostrihaní mojej brady na pokyn vyšetrovateľa Policajného zboru. Bez ostrihania mojej brady by tvrdenie poškodenej Jany D██████████

bolo absurdné a nepoužiteľné ako usvedčujúci dôkaz. Ako už bolo uvedené, zakladá to oprávnený predpoklad zámernej účelovosti konania orgánov činných v trestnom konaní, a to najmä: po prvé, zatajenie môjho opoznania poškodenou Dobšovičovou dňa 23.11.2015; po druhé, hrubý zásah do mojej fyzickej integrity a úprava vzhľadu ostrihaním brady pred rekogníciami a po tretie, vykonanie rekognície dňa 24.11.2015 poškodenou Janou D [REDACTED]

- Je jednoznačne preukázateľné, že ostrihanie brady inicioval vyšetrovateľ Policajného zboru (sám to priznal – o čom svedčí aj jeho poznámka v zápisnici z môjho výsluchu zo dňa 16.02.2016). K údajnej mojej dobrovoľnosti pristúpenia k tomuto úkonu považujem za potrebné uviesť, že táto „dobrovoľnosť“ môjho súhlasu s ostrihaním brady bola výrazne ovplyvnená tým, že som mal spútané ruky aj nohy, okolnosťami môjho obmedzenia na osobnej slobode, ako aj tým, že moju bradu podľa pokynov vyšetrovateľa Policajného zboru strihala tretia osoba, nie ja. Bez ohľadu na to, či mi bola brada ostrihaná „nasilu“, alebo s mojim formálnym súhlasom, podstatná je tá skutočnosť, že vôbec som nevedel ako páchatel skutkov vyzeral, zatiaľ čo vyšetrovateľ Policajného zboru jednoznačne popis páchatel'a poznal. Je absolútne nepochybné, že vyšetrovateľ Policajného zboru si musel byť plne vedomý, že týmto úkonom hrubým spôsobom manipuluje mojim fyzickým vzhľadom a prispôsobuje ho popisu páchatel'ov v rozsahu mimo zásad podľa Tr. por.
- Obhajoba rovnako namietala, že vyššie uvedeným postupom vyšetrovateľ Policajného zboru zámerne odstránil bradu ako môj prirodzený morfológický a zároveň jedinečný identifikačný znak v dobe zadržania ako aj v čase útokov podľa bodov 4 a 5 obžaloby, zámerne a účelovo zničil nezvratné dôkazy o mojej nevine vo vzťahu ku skutkom z 25.10.2015 (bod 4 obžaloby) a 30.10.2015 (bod 5 obžaloby) a zabezpečil podmienky pre získanie nezákonných „usvedčujúcich dôkazov“ – pozitívneho opoznania práve vo vzťahu k týmto skutkom.

49. Obhajoba opakovane dala do pozornosti súdu aj nekorektnosť postupu dozorujúceho prokurátora, ktorý priamo v obžalobe skúšal pozornosť súdu, obhajoby a aj verejnosti a účelovo uvádzal zjavne nepravdivé tvrdenie, ktoré je v rozpore s výsledkami znaleckého skúmania. Na strane 7, v prvom odseku obžaloby prokurátor doslovne uvádza: „*bol vypracovaný znalecký posudok z odboru elektrotechnika (výpočtová technika) k počítaču a tabletu obvineného (č.l. 285-343), v rámci ktorého znalec zistil súvisiace počítačové údaje, obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy a pod.*“. Obhajoba upozornila na skutočnosť, že toto tvrdenie je v absolútne zásadnom rozpore so skutočnosťou, lebo presne naopak, súdny znalec, na základe preskúmania tabletu a počítača, vo svojich znaleckých posudkoch celkom jednoznačne a nepochybniteľne dospel k záverom (uvádza to v rôznej podobe celkom 14 krát), že: „*Pri skenovaní priečinkov tabletu neboli zistené žiadne relevantné fotografické zábery alebo videozábery, ktoré by zodpovedali hľadaným markantom.*“ a „*neboli objavené žiadne súbory, obsahujúce relevantné sledované znaky*“ v prípade PC. Takýto postup prokuratúry je mimo akýkoľvek rámec práva na vlastný právny názor, pretože nerešpektuje jednoznačné fakty dané znaleckým posudkom, tvrdí naopak nepravdivé informácie a tým sťažuje činnosť súdu a hrubým spôsobom porušuje moje práva vo verejnom súdnom procese tým, že vedome lživó tvrdí, že som osoba, ktorá prechovávala vo svojom počítači a tablete počítačové údaje, obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy súvisiace s myzofilnou problematikou, a teda navodzuje u súdu a verejnosti dojem, že musím byť nebezpečným myzofilom, ktorý páchal útoky na nevinných ženách. Obhajoba mala za to, že za daných okolností bol postup prokurátora plnohodnotným ohováraním mojej osoby, pretože znalec sa jednoznačne vyjadril, že som v tablete ani počítači nič také nemal.

50. Obhajoba opakovane namietala, že vyšetrovateľ PZ v trestných veciach vedených napríklad pod sp. zn. ČVS: ORP-625/1-VYS-B4-2015 a ČVS: ORP-628/1-VYS-B4-2015 mi vzniesol obvinenie v podstate z dôvodu, že: „...V iných trestných veciach vedených na OKP v BA IV pod ČVS: ORP 626/1-VYS-B4-2015 a ČVS:ORP 627/1-VYS-B4-2015 ktoré vykazujú rovnaký spôsob spáchania skutku, boli dňa 24.11.2015 vykonané rekognície, pri ktorých poškodené Michaela S. [redacted] a Jana D. [redacted] opoznali podozrivého Martin Macko...“ „...Nakoľko medzi horeuvedenými trestnými vecami v ktorých bola vykonaná rekognícia a následne vznesené obvinenie a touto trestnou vecou pod ČVS: ORP 626/1-VYS-B4-2015 existuje zhoda v spôsobe spáchania skutku a miestom kde dochádza k jeho páchaniu v obvode BA IV a taktiež opis osoby páchatel'a sa zhoduje s popisom osoby, ktorá bola opoznaná a obvinená vo vyššie uvedených trestných veciach, je dostatočne odôvodnený záver, že skutok na poškodenej Petra Š. [redacted] spáchala totožná osoba, teda obv. Martin Macko...“ Keďže v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania boli dôkazy vykonané vo vzťahu k iným skutkom, než pre ktoré mi bolo v trestných veciach vedených napríklad pod sp. zn. ČVS: ORP-625/1-VYS-B4-2015 a ČVS: ORP-628/1-VYS-B4-2015 vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba, predstavuje uvedený postup orgánov činných v trestnom konaní a podanie obžaloby na nezákonnom dôkaznom základe závažné porušenie práva na obhajobu, v dôsledku čoho trpí prípravné konanie závažnými procesnými chybami, pretože skutkový stav nebol zákonným spôsobom objasnený v rozsahu odôvodňujúcom postaviť ma pred súd. Ďalej sa v skutočnosti nespochybniteľne preukázalo, že moje zadržanie (obmedzenie na osobnej slobode) vôbec neznížilo spoločenské nebezpečenstvo pokračovania myzofilných útokov. Naopak, aj po mojom vzatí do väzby myzofilné útoky pokračovali a to dokonca stupňujúcou sa intenzitou a teda sa jednoznačne minimálne v týchto prípadoch preukázalo, že tieto útoky páchal iný páchatel'. Dokonca v jednom prípade je možné hovoriť aj o demonštratívnom/exhibicionistickom vykonaní myzofilného útoku iným páchatel'om, ktorý bol vykonaný v bezprostrednej blízkosti bratislavského Justičného paláca, kde som bol umiestnený vo výkone väzby. Je neprípustné, aby uznesenia o vznesení obvinenia a rovnako i obžaloba boli založené na ničím nepodloženej domnienke vyšetrovateľa PZ, že ak som bol v jednom skutku údajne opoznaný (navyše ide o nezákonnú rekogníciu) a obvinený, ďalšie, podľa vyšetrovateľa PZ, zhodné (v spôsobe spáchania skutku a miestom kde dochádza k jeho páchaniu v obvode BA IV) skutky, som mal spáchať rovnako ja. Uvedené je v rozpore so základnými zásadami trestného konania, najmä s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. por. v spojení s čl. 17 ods. 2 ústavy. Na nezákonnom dôkaze nemôže byť založené zákonné rozhodnutie. Inak povedané na neprávne nemôže vzniknúť právo.

51. K bodu 1 obžaloby vo vzťahu k poškodenej Petre Š. [redacted] treba uviesť, že z jej výsluchu z prípravného konania, mimo iného, nepochybné vyplýva, že k popisu neznámeho páchatel'a uviedla, že mal zhruba 180 cm, minimálne jednoduché strnisko, nemal fúzy ani koziu briadku, mal tmavomodrú alebo čiernu teplákovú súpravu bez výrazných znakov. Z uvedeného je zrejmé, že tieto poškodenou udané skutočnosti v žiadnom prípade nezodpovedajú môjmu výzoru v čase skutku, čo možno zistiť z dôkazných prostriedkov, ktoré sú súčasťou trestného spisu. Navyše k uvedenému skutku, okrem nevierohodnej a výrazne spochybniteľnej výpovede poškodenej neexistujú žiadne priame ani nepriame dôkazy, ktoré by bolo možné hodnotiť v môj neprospech. K samotnému popisu treba uviesť, že som vysoký 194 cm, čo je rozdiel oproti poškodenej udávaným cca 180 cm až nezanedbateľných 14 cm. Bradu som si opätovne pestoval od konca februára 2015, teda v čase skutku dňa 04.05.2015 som nemohol mať strnisko. Obhajoba dala do pozornosti súdu, že som nemal ani tmavomodrú ani čiernu teplákovú súpravu a navyše takýto odev nebol nájdený ani pri domovej prehliadke, čo je taktiež nepochybné.

52. K bodu 1 obžaloby si obhajoba dovolila poukázať aj na ďalšie mimoriadne závažné skutočnosti a neodstrániteľné rozpory majúce zásadný význam pre posúdenie obžaloby súdom. V prípade poškodenej Petry Š█████ mal vyšetrovateľ, prokurátor, aj súd celú dobu za to, že poškodenú Petru Š█████ dňa 04.05.2015 napadol neznámy páchateľ na Svrčej ulici počas toho, ako v krátkych letných šatách a silonkách kráčala do miesta prechodného bydliska po tom, čo predtým zhruba 50 m od miesta útoku vystúpila z električky cestou z práce. Oblečené mala mať krátke letné šaty a silonky. **Lenže z autentického hlásenia o priebehu služby policajnej hliadky z daného dňa 04.05.2015, obsiahnutého v trestnom spise, vyplýva niečo iné.**

53. Skutok nahlásila Petra Š█████ polícii ešte v ten deň bezprostredne po útoku (04.05.2015). Službukonajúci operačný dôstojník na základe toho vyslal hliadku na miesto činu, ktorá kontaktovala Petru Š█████, poučila ju a prepátravala aj okolie miesta činu, ale páchateľa nenašli. Z policajného záznamu o priebehu služby jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že poškodená Petra Š█████ nebola napadnutá počas návratu z práce, ako to uvádza obžaloba, ale počas behania, t.j. počas úplne inej činnosti, než o ktorej hovorila v neskorších výpovediach a na hlavnom pojednávaní a teda je aj takmer isté, že v čase útoku nemala na sebe žiadne krátke letné šaty a silonky, ale nejaký športový úbor. Samotná poškodená ani neukázala exkrementy na odevu ani odev, čiže šaty.

54. Následne mala poškodená vypovedať na polícii až 05.11.2015, t.j. presne 6 mesiacov po útoku na Svrčej ulici na poškodenú Petru Š█████, kedy táto bola ešte len podať trestné oznámenie a **vypovedala k tomuto útoku úplne odlišne, ako okolnosti útoku opisuje hliadka PZ v autentickom zázname o priebehu služby zo dňa 04.05.2015. Poškodená Petra Š█████ dokonca následne, podstatne neskôr, poskytla polícii aj údajnú fotografiu jej šiat z času skutku, ktorá mala dokazovať, že bola potretá veľkým množstvom čerstvých teplých exkrementov.**

55. **Pre obhajobu bolo záhadou, prečo existuje taký neodstrániteľný rozpor medzi autentickým hlásením policajnej hliadky a popisom okolností útoku podaným poškodenu o 6 mesiacov neskôr pri podávaní trestného oznámenia.** Polícia zaznamenala útok na Petru Š█████ počas behania, bezprostredne po útoku policajti aj hovorili s poškodenu, poučili ju a dokonca prepátravali okolie miesta činu. O šesť mesiacov neskôr úplne nepochopiteľne poškodená úplne inak opisovala priebeh deja tak, že išla z práce v krátkych dámskych šatách a silonkách, a dokonca o ďalšie dva mesiace neskôr predkladá polícii aj fotografiu týchto šiat zašpinených od exkrementov.

56. Je pozoruhodné, že túto fotografiu poškodená neposkytla nielen bezprostredne po skutku dňa 04.05.2015, ale neposkytla ju dokonca ani o pol roka neskôr dňa 05.11.2015 pri podaní trestného oznámenia a pred mojim zadržaním. **Fotografiu šiat, ktoré mala údajne na sebe počas útoku poskytla polícii až dňa 18.01.2016, teda takmer dva mesiace po mojom zadržaní.** Obhajoba dáva do pozornosti takisto skutočnosť, že poškodená Š█████ uviedla, že fotografia bola vyhotovená hneď po skutku a to dňa 04.05.2015 o 17.53 h (skutok sa mal stať o 17.45 h), pričom zo záznamu o priebehu služby je zrejmé, že policajná hliadka bola na Svrčej ulici bezprostredne po útoku a to v čase od 18.00 h do 18.30 h, teda v čase, keď poškodená Š█████ mala údajnú fotku šiat podľa jej výpovede z 18.01.2016 už bezpečne vo svojom telefóne. Hliadka sa s ňou skontaktovala, zaznamenala jej osobné údaje, zaznamenala jej popis udalosti, takto: „...počas behania ju neznámy muž chytil za zadok, pričom jej naň natrel svoje hovno...“ a bezvýsledne prepátrala okolie. **Aj napriek tomu, že poškodená**

Š ■■■■■ starostlivo okamžite zaistila dôkazy tým, že vyhotovila fotografiu šiat, ktoré údajne mala na sebe a zavolała políciu, tieto dôkazy (fotografiu šiat) polícii ihneď po skutku vôbec neposkytla. Fotografiu šiat neposkytla ani o šesť mesiacov neskôr, dňa 05.11.2015 pri spísaní trestného oznámenia, keď navyše zrazu tvrdila, že išla z práce v šatách a silonkách, ale až takmer dva mesiace po mojom zadržaní a to dňa 18.01.2015.

57. Obhajoba v plnom rozsahu odmietla moju vinu v tomto bode obžaloby, pretože obžaloba vôbec ničím nepreukázala, že skutok som spáchal. Obhajoba dokonca mala vážne pochybnosti o tom, ako a či sa vôbec skutok stal tak, ako ho popisovala poškodená. Obhajobe nebolo známe, na základe akých skutočností dospela obžaloba k záveru, že „...vina obžalovaného bola preukázaná nielen súhrnom vyššie uvedených dôkazov, ale tiež obžalovaný nemá preukázateľné alibi na čas skutku...“. Zo strany obžaloby nebol predložený jediný dôkaz, ktorý by podporil jej tvrdenie, že skutku som sa dopustil ja. **Dokonca aj samotná poškodená pri výpovedi na hlavnom pojednávaní opakovane uviedla, že ma nemôže označiť za páchatel'a.** Za takýchto okolností je odvolanie sa prokuratúry na absenciu alibi právne irelevantné. **Už samotné vznesenie obvinenia pre tento skutok vyšetrovateľom Policajného zboru trpí neodstrániteľnou vadou – úplnou absenciou konkrétnych skutočností zakladajúcich dôvodné podozrenie, že skutok som spáchal ja a bol som obvinený len na základe toho, že bývam v Bratislave IV a bol som opoznaný (pri nezákonnej rekognícii) v súvislosti s iným trestným činom.** Naopak, prokuratúra prehliadala dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin marenia spravodlivosti. Toto, podčiarkujem, dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu mali orgány činné v trestnom konaní už dávno preveriť.

58. Obhajoba žiadala súd, aby pri posudzovaní veci bral na zreteľ skutočnosť, že na základe takéhoto nezákonného postupu orgánov činných v trestnom konaní a prokuratúry, som bol nezákonne stíhaný celé dva roky. Bol som väzobne stíhaný po dobu sedem mesiacov, bol som trvale vystavovaný celospoločenskej škandalizácii, slovným útokom a vyhrážkam fyzickým násilím, ako aj obrovskému psychickému tlaku s trvalými následkami na celkový zdravotný stav. Obžaloba manipulatívnymi praktikami, nezákonným postupom a nepodloženým odvolaním plným celého radu špekulácií a účelových modifikácií faktov, výpovedí svedkov a záverov znalcov len predlžovala trvanie trestného konania, ktoré sa svojou dĺžkou už blížil hornej hranici trestnej sadzby pre žalované skutky.

59. K bodu 2 obžaloby vo vzťahu k poškodenej Petre B ■■■■■ bolo uvedené, že menovaná bola na polícii vypočutá dvakrát. Dňa 24.05.2015, teda v deň kedy sa skutok stal, do záznamu o podaní oznámenia o priestupku uviedla tento popis páchatel'a: 180 cm vysoký, štíhly, plešatý, asi 30-35 ročný, na tvári mal strnisko, oblečenú mal bielu bundu, bledomodré rifle, čierne tenisky. Menovaná poškodená dňa 15.02.2016 vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedok – poškodený v rozpore so skutočnosťou uviedla, že v tejto veci ešte na polícii nevy povedala, pričom tvár a vlasy páchatel'a popísala takto: bradu nemal, mal hnedé oči veľké guľaté, vlasy si na ňom nevšimla. K oblečeniu páchatel'a uviedla, že mal oblečenú šedú mikinu a slabo modré nohavice – rifle, obuté mal biele topánky. Výšku páchatel'a názorne ukázala na kovovej skrini vysokej takmer 2 metre.

60. Za pozoruhodné treba považovať, že poškodená svoju výpoveď dňa 15.02.2016 začala bez akéhokoľvek vysvetlenia s tým, že v tejto veci ešte na polícii nevy povedala, pričom je preukázateľné, že v danej veci už dňa 24.05.2015 podala na polícii podrobné oznámenie o priestupku. Obhajoba si dovoľila okrem uvedeného poukázať na značné a neodstrániteľné rozpory v popise páchatel'a poškodenu zo dňa 24.05.2015 a dňa 15.02.2016. Menovaná poškodená ihneď po skutku do oznámenia o priestupku uviedla, že páchatel' bol

180 cm vysoký, plešatý, mal cca 30-35 rokov, obuté mal čierne tenisky, pričom vo svojej výpovedi dňa 15.02.2016 tento popis úplne zmenila. Už samotná skutočnosť, že poškodená sa v zásadných otázkach dostávala do zjavných rozporov vo vlastnom popise páchatel'a len zvýrazňovalo jej nevieryhodnosť a vyvolávalo závažné otázky k dôvodom, ktoré mali vyvolať výrazné zmeny popisu páchatel'a udávanom poškodenou.

61. Naviac, na dobu skutku mám alibi, ktoré obžaloba nijakým spôsobom nevyvrátila. Ak obžaloba tvrdila, že čas návratu zo Záhoria (obec Unín, okr. Skalica) sa mohol líšiť aj o desiatky minút, tak uvedená pochybnosť bola v môj prospech. V skutočnosti mohol byť môj návrat spolu s rodičmi do Bratislavy ešte neskorší, ako uviedol svedok Pavel Macko, môj otec. Skorší čas návratu je vylúčený, lebo časová následnosť jednotlivých dejov sa odvíja od udalosti prízjazdu pravidelnej autobusovej linky zo Skalice do obce Unín v deň pracovného pokoja – nedeľu, ktorý je nemenný už viac ako 50 rokov, je to jediný spoj v danej časti dňa. Pokiaľ dozorujúci prokurátor alebo vyšetrovateľ Policajného zboru považovali výpoveď svedka za nedôveryhodnú, mohli vypočúť celý rad ďalších svedkov. Pri odhade časov presunu a prízjazdu do Bratislavy bolo možné vychádzať z obvyklého cestovného času autom – napríklad podľa navigácie, pričom najskorší čas môjho odjazdu z obce Unín spolu s rodinou je pevne ohraničený dobou prízjazdu pravidelnej autobusovej linky zo Skalice do Unína v čase okolo 19.15 h, pretože moja rodina stretla počas presunu v obci príbuznú, ktorá sa vracala z práce práve týmto spojom (svedok podrobnosti uvádza vo svojej výpovedi), pričom nakladali do auta náklad a teda skutočný odjazd z obce Unín bol najskôr okolo 19.30 h.

62. Obhajoba nepopierala právo obžaloby spochybňovať dôveryhodnosť svedka, môjho otca a spochybňovať jeho schopnosť pamätať si udalosti takmer po roku ako sa stali. Je však vedecky dokázané, že to, ako si ľudia pamätajú udalosti v ich živote nie je rovnomerné, ale je výrazne ovplyvnené hĺbkou zážitku a emocionálnej väzby na prežitie. Obhajoba dala do pozornosti súdu, že zatiaľ čo obžaloba účelovo vyvracala moje alibi špekulatívnym spochybňovaním pamäťových schopností svedka obhajoby, skúseného špičkového manažéra, s ukončeným vysokoškolským vzdelaním 2. stupňa v štyroch odboroch, z toho dvoch na renomovanej zahraničnej univerzite a titulom kandidáta vied, schopného bez písomného podkladu plynule prednášať vo viacerých jazykoch a s rozsiahlym medzinárodným renomé a na druhej strane účelovo verila v absolútnu spoľahlivosť pamäti a exaktnosť výpovede rok a pol po skutku u svedkyne obžaloby bez vyššieho vzdelania, pochybného životného štýlu a po ktorej neúspešne pátral nielen súd.

63. K bodu 3 obžaloby vo vzťahu k poškodenej Michaelae S. bolo uvedené, že menovaná vo svojej výpovedi dňa 28.07.2015 uviedla, že páchatel' bol vo veku okolo 25 rokov, vysoký cca 170-180 cm, oblečené mal nohavice po kolená, tmavo zelenej farby, tmavohnedú mikinu s kapucňou na zips, tmavé tenisky. V tvári bol tmavšej pokožky, zarastený, mal tmavé oči. Nezákonosť rekognície osoby s poškodenou Michaelou S. znásobuje aj skutočnosť, že v Zápisnici o rekognícii osoby zo dňa 24.11.2015 pri druhom opoznávaní Michaela S. je uvedené, že menovaná poškodená je si istá, že ide o osobu s tabuľkou číslo 3, čo potvrdila svojim podpisom tak poškodená, ako aj vyšetrovateľ PZ. Vyšetrovateľ PZ číslo 3 v Zápisnici o rekognícii ručne opravil, k čomu síce spracoval úradný záznam, avšak z neho vôbec nevyplýva, prečo teda menovaná poškodená potvrdila svojim podpisom opoznanie osoby s tabuľkou číslo 3.

64. Aj z identikitu, ktorý bol vyhotovený dňa 05.11.2015 s poškodenou Michaelou Stupákovou na základe jej pamäťových stôp vyplýva, že osoba uvedená na identikite sa vôbec nepodobá na mňa. Osoba uvedená na identikite má výrazné kúty a jemné strnisko, čo vôbec

nezodpovedá môjmu výzoru. Aj súd sa presvedčil na hlavnom pojednávaní, že mám dokonca neobvykle husté čierne vlasy, nízke čelo a nemám žiadne kúty a to ani v náznakoch. Pre posúdenie súdom bolo podľa obhajoby významné to, že tento identikit vyhotovený s poškodenou Michaelou S. na základe jej pamäťových stôp polícia vôbec nezverejnila dňa 11.11.2015 spolu s ostatnými identikitmi ani neskôr. Rozpor medzi popisom páchatel'a podľa ňou vyhotoveného identikitu páchatel'a a mojou skutočnou podobou aj v čase rekognície je tak veľký, že jeho dôvod nie je rozumovo vysvetliteľný ako náhodný, rovnako ako to, že napriek tomuto identikitu o pár dní označila poškodená pri rekognícii a aj konfrontácii ako páchatel'a úplne inú osobu.

65. Obhajoba pripomenula, že tento identikit bol neskôr (dňa 18.11.2015) rozoslaný na všetky Okresné riaditeľstvá PZ. Je takisto nepochybné, že vyšetrovateľ Policajného zboru a rovnako dozorujúci prokurátor o existencii tohto identikitu museli vedieť (je v trestnom spise) a museli vedieť aj to, že nebol zverejnený s ostatnými identikitmi. Takisto je vysoko pravdepodobné, že vyšetrovateľ 1. oddelenia vyšetrovania Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV. mal identikit k dispozícii ešte pred zadržaním obžalovaného (23.11.2015) a následným vykonaním rekognície (24.11.2015), pretože príslušník Obvodného oddelenia PZ Karlova Ves preukázateľne rozosielať tento identikit ostatným útvarom Policajného zboru za účelom stotožnenia osoby aj dňa 18.11.2015.

66. V súvislosti s bodom 3 obžaloby bolo dokonca vykonané aj skúmanie zaisteného biologického materiálu na DNA z odevu a obuvi poškodenej Michaely S. Výsledok znaleckého skúmania potvrdil prítomnosť biologického materiálu od dvoch rôznych osôb, avšak obidve boli ženského pohlavia a preto ani nedošlo k porovnávaní s mojimi vzorkami, pretože je nepochybné, že som mužského pohlavia.

67. Z úradného záznamu vyhotoveného vyšetrovateľom Policajného zboru, ako aj zápisnice o výpovedi poškodenej Michaely S., je evidentné, že vyšetrovateľ z tejto zápisnice dodatočne odstraňoval text, ktorý preukázateľne nesúvisel s mojou trestnou vecou, ale pravdepodobne súvisel s úplne inou trestnou vecou. Vznikla tak dôvodná pochybnosť, že poškodená Michaela S. mohla na polícii vypovedať aj v inej trestnej veci. Otvorenou zostala otázka, či toto nejako súvisí s jej náhlou a zásadnou zmenou opisu páchatel'a a tým, že počas rekognície, konfrontácie, ako aj na hlavnom pojednávaní ukázala na mňa ako páchatel'a a to aj napriek tomu, že predtým sama osobne v identikite a pôvodnom opise označila ako páchatel'a úplne inú osobu, zásadne odlišnú odo mňa!

68. K bodu 4 obžaloby vo vzťahu k poškodenej Márii M. bolo treba uviesť, že menovaná vo svojom výsluchu dňa 05.11.2015 mimo iného k osobe páchatel'a uviedla, že bol vysoký minimálne 180 cm, štíhlej postavy, približný vek 30 rokov, tmavé krátke vlasy, oblečenú mal buď tmavú mikinu alebo tmavú vetrovku s kapucňou, ktorú mal v čase útoku na hlave, bez nápisov, tmavé nohavice. Rovnako v predmetnom výsluchu poškodená uviedla, že do tváre páchatel'a videla len krátku chvíľu, pričom ho nevedela z hlavy opísať a tak isto by nevedela vyhotoviť ani identikit. Menovaná poškodená vo svojom výsluchu dňa 24.11.2015 (po vykonaní rekognície) k popisu páchatel'a uviedla, že mal cca 25-30 rokov, vysoký minimálne 180 cm možno aj 190 cm, štíhlej postavy, oválna tvár, tmavé na krátko ostrihané vlasy, zdalo sa jej, že mal jemne vystúpené kúty, na celej tvári mal jemné strnisko, tmavé oči. Menovaná poškodená vo svojom výsluchu dňa 05.11.2015 nevedela uviesť konkrétny opis páchatel'a, pretože do tváre páchatel'a videla len krátku chvíľu, pričom ho nevedela z hlavy opísať, ale naopak vo svojom neskoršom výsluchu dňa 24.11.2015 si spomenula, že páchatel' mal jemne vystúpené kúty a na celej tvári mal jemné strnisko. Bolo preto otázne a zároveň

vyvolávajúce pochybnosti, na základe akých konkrétnych podnetov vedela vo svojom výsluchu dňa 24.11.2015 uviesť, že páchatel' mal jemne vystúpené kúty a na celej tvári mal jemné strnisko, načo si pri svojom skoršom výsluchu nespomenula.

69. Obhajoba dúfala, že neunikne pozornosti súdu ani tá skutočnosť, že menovaná poškodená pracovala v rovnakej spoločnosti Amazon ako ja, teda je málo pravdepodobné, že by ma nespoznala ako kolegu z práce. Obhajoba aj v súvislosti s rekogníciou vykonanou s poškodenou Máriou M. [REDACTED] poukazovala na jej nezákonnosť, ktorú bolo možné vyvodiť aj z jej výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2016, kedy uviedla, že figuranti pri rekognícii neboli rovnakí, boli rôzni, aj tváre mali rôzne. Takýto postup polície bol v rozpore s taktikou vykonávania rekognície, podľa ktorej príbrané osoby majú byť podobné rekognovanej osobe vo všeobecných znakoch (pohlavím, rasou, zdanlivým vekom, výškou postavy, telesnou skladbou, odevom a podobne) a súčasne v rozpore s § 126 ods. 1 Tr. por. Rovnako menovaná poškodená vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že pred rekogníciou ma nevidela, avšak policajti jej mali ukázať náčrty, ako asi páchatel' vyzeral, čo podľa názoru obhajoby zakladalo manipuláciu s dôkazmi, na čo mal, podľa názoru obhajoby, prokurátor reagovať.

70. Súčasne bolo potrebné uviesť, že skutok sa mal stať v priestoroch trvale monitorovaných kamerovým systémom. Aj napriek tomu, že poškodená nahlásila skutok až 02.11.2015 (mal sa stať 25.10.2005), polícia sa pokúsila získať kamerový záznam z miesta činu až 05.11.2015, teda tri dni po nahlásení skutku. Policajný orgán však konštatoval, že práve videozáznam z inkriminovanej doby skutku neexistoval alebo bol vymazaný, pričom podľa vyjadrenia bezpečnostného zamestnanca sa záznamy automaticky uchovávajú po dobu 14 dní, a nevedel vysvetliť, prečo chýbal práve tento záznam z času skutku, kým ostatné záznamy boli neporušené. Absenciu, prípadne úmyselné vymazanie tohto záznamu polícia riadne nevyšetrila. Za pozornosť stála aj skutočnosť, že prakticky na rovnakom mieste a dokonca aj rovnakým spôsobom útočil páchatel' myzofilných útokov na inú osobu o niekoľko týždňov neskôr a to v dobe, keď ja som bol už väzobne stíhaný!

71. Obhajoba opakovane upriamila pozornosť súdu na to, že na rozdiel od obžaloby si myslí, že podrobný popis priebehu skutku poškodenou a mnou v údajnom mojom priznaní, ktoré vykazujú nezlučiteľné rozdiely je pre rozhodovanie súdu zásadný, rovnako ako to, že neznámym páchatel'om bol zničený priamy dôkaz z miesta činu – videozáznam. Rovnako bola podstatná skutočnosť, že mimo akúkoľvek realitu, poškodená M. [REDACTED] a obžaloba vytrvalo a absurdne trvali na svojom popise páchatel'a, ktorý mal mať podľa vyjadrenia poškodenej M. [REDACTED] na hlavnom pojednávaní výrazné lysiny po obidvoch stranách čela a súčasne neustále poukazovali na mňa. Dokonca obžaloba v odvolaní zdôrazňovala, že ja musím byť páchatel'om práve preto, že tri poškodené konzistentne a jednoznačne ma opoznali ako páchatel'a pri rekognícii ako aj na hlavnom pojednávaní. Obhajoba súhlasila s obžalobou, že poškodená M. [REDACTED] aj obžaloba sú skutočne konzistentní v tom, že konzistentne nehovoria pravdu, keď tvrdia, že páchatel'om útokov som bol ja, ktorý podľa nich má zároveň výrazné lysiny. Lenže ja som nikdy nemal a rozhodne nemám ani teraz žiadne výrazné lysiny, o čom sa mohol nielen súd ale aj prítomná verejnosť presvedčiť priamo na mieste.

72. K bodu 5 obžaloby vo vzťahu k poškodenej Jane D. [REDACTED] a poškodenej Fatime C. [REDACTED] A. [REDACTED] bolo treba uviesť, že ich svedecké výpovede sú zjavne preukázateľne navzájom rozporné a nepravdivé. Nepravdivosť tvrdení poškodenej Jany D. [REDACTED] napokon zistil aj súd na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2016, keď na otázku súdu, prečo v prípravnom konaní neuvádzala, že chodila so mnou aj do školy a pozná ma zo sídliska

a kedy ma videla pred rekogníciou poškodená Jana D [REDAKOVANÉ] uviedla: „...ja som raz išla autom, bolo to už po skutku a videla som policajné autá a videla som ako je tam obžalovaný v spoločnosti polície, vykladá tam veci z ruksaku a vtedy som ho spoznala a vtedy som to povedala aj tým policajtom...“ Obhajoba poukázala na skutočnosť, že je nelogické, že poškodená by v čase spáchania skutku nespoznala v osobe páchatel'a človeka, ktorý navštevoval rovnakú školu ako ona a býval dokonca aj na rovnakom sídlisku, ale túto osobu by spoznala z idúceho auta a rozhodne z inej vzdialenosti, aká medzi nimi mala byť v čase spáchania údajného skutku. Ďalšie pochybnosti o jej hodnovernosti bolo možné vyvodit' aj z úradného záznamu ČVS:ORP-625/1-VYS-B4-2015 zo dňa 30.05.2016 spísaného npor. Jozefom Krajčovičom, ktorý uviedol, že počas mojej kontroly poškodená Jana D [REDAKOVANÉ] prechádzala okolo a z vlastnej iniciatívy uviedla hliadke, že kontrolovaná osoba je osobou, ktorá ju ako aj jej kamarátku Fatimu dňa 28.07.2015 omočila na električkovej zastávke Segnerová v Bratislave. Tento úradný záznam okrem toho, že je v zjavnom rozpore so svedeckou výpoveďou poškodenej Jany D [REDAKOVANÉ] vyvolával závažné otázky, prečo bol spracovaný až dňa 30.05.2016, čo je 6 mesiacov od udalosti. **Podľa názoru obhajoby, tento úradný záznam bol jasným a nespochybniteľným dôkazom o manipulácii vyšetrovania, resp. predkladania falošných dôkazov s cieľom za každú cenu ma odstíhať.** Okrem uvedeného obhajoba v spojitosti s nezákonnosťou rekognície s poškodenou Janou D [REDAKOVANÉ] uviedla, že menovaná bola v procesnom postavení svedka – poškodeného v danej trestnej veci vypočutá dňa 24.11.2015 v čase o 22.30 h, pričom rekognícia bola vykonaná dňa 24.11.2015 v čase o 11.30 h, čo znamená, že menovaná poškodená nebola vypočutá pred vykonaním rekognície. **Nezákonnosť rekognície bola sprítomnená aj v zápisnici o vylúčení svedka – poškodeného, keď poškodená Jana D [REDAKOVANÉ] vypovedala: „...dnešného dňa som danú osobu spoznala pri rekognícii...“.** Nezákonnosť rekognície znásobovala skutočnosť, že zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 24.11.2015 nebola podpísaná nezúčastnenou osobou, čo zakladá podozrenie, či sa vôbec takého úkonu zúčastnila. Uvedené skutočnosti sú nespochybniteľným dôkazom o nezákonnosti a procesnom nepoužitelnosti rekognície s poškodenou Janou D [REDAKOVANÉ] ako celku. Na nezákonnom dôkaze nemôže byť založené zákonné rozhodnutie, tak ako na nepráve nemôže vzniknúť právo.

73. Navyiac, ak platí predpoklad podľa tvrdenia poškodenej na hlavnom pojednávaní, ako aj podľa úradného záznamu z 30.05.2016 viažuceho sa k priebehu môjho zadržania dňa 23.11.2015, že poškodená ma jednoznačne opoznala priamo na zastávke MHD Jurigovo námestie, tak potom skutočnosť, že o tom nebol priamo vyhotovený žiadny úradný záznam a následne bola s touto poškodenou vykonaná opakovaná rekognícia na druhý deň, t.j. 24.11.2015, je jasným a nespochybniteľným dôkazom o hrubej manipulácii dôkazov a nezákonnosti takto vystavaného môjho obvinenia a trestného stíhania. **O rozsahu nezákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní svedčia aj ďalšie vyjadrenia poškodenej Jany D [REDAKOVANÉ] na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2016 a síce, že identikit vyhotovovala podľa fotografií a náčrtov, pred rekogníciou jej boli ukazované fotografie a celkovo vo veci vypovedala na polícii 4-5 krát, pričom ale trestný spis neobsahuje takýto počet zápisníc o výpovedi svedka – poškodeného. Napriek uvedeným skutočnostiam, dokazujúcim nezákonnosť postupu vyšetrovacích orgánov bolo však podstatné to, že ja som bol v čase skutku v práci na pracovisku v úplne inej časti mesta, pričom vstup a výstup z pracoviska bol viacnásobne registrovaný cez prístupové (čipové) karty, vykonával som on-line komunikáciu s klientmi, pričom dňa 30.10.2015 v čase o 21.47 h som odosielať klientovi z Nemecka správu z firemného systému s prísnu osobnou autorizáciou používateľa.** Obidve poškodené opakovane udávali čas skutku 22.00 h, prokurátor však na základe svojich vlastných úvah zmenil čas na 22.08 h bez opory vo vykonanom dokazovaní. Pritom podľa vyjadrenia mojej nadriadenej na súde, vstupné heslo do tohto systému je prísne individuálne

a dôverné a zamestnanci ho zásadne nezdíľajú s kolegami. Obžalobe sa žiadnym spôsobom nepodarilo vyvrátiť túto skutočnosť, ani preukázať svoju špekuláciu, že by som mohol na svoje alebo niečie iné prístupové karty opustiť pracovisko po 21.47 h, presunúť sa na druhý koniec mesta (viac ako 5 km), pričom by som tušil, že tam budú na neho čakať na zastávke MHD dve náhodné poškodené, vykonať skutok, opätovne sa presunúť naspäť na pracovisko a následne ho opustiť v čase, tak ako som to uvádzal vo svojej výpovedi a ako to v skutočnosti aj zaregistroval systém vstupu a výstupu na pracovisko.

74. Prokurátor priamo v obžalobe, ako aj po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, naďalej účelovo spochybňoval na súde jednoznačne a nespochybniteľne preukázaný pobyt mojej osoby na pracovisku v čase skutku dňa 30.10.2015. Obžaloba toto „alibi“ spochybňovala len na základe ničím nepodloženej špekulácie, bez akéhokoľvek dôkazu alebo logicky zdôvodniteľnej hypotézy, ktorá by aspoň teoreticky bola potvrditeľná možnou rekonštrukciou môjho presunu na vzdialenosť viac ako 5 km, s predpokladom, že na zastávke MHD ma budú čakať moje budúce obete a návratu naspäť na pracovisko, pričom som mal pritom súčasne zostarnúť o 10 rokov, oholiť si bradu a vzápätí po vykonaní skutku pri návrate na pracovisko znova omladnúť o 10 rokov a nechať si dorásť bradu na 8 cm a to všetko za cca 20-25 minút.

75. Prokurátor aj súd mali k dispozícii dôkaz – záznam môjho vstupu a výstupu z prísne kontrolovaného pracoviska, s fyzickou bariérou, 360 stupňovým kamerovým systémom, dvojitým systémom prísnej individuálnej kontroly, registrácie vstupu a výstupu dvomi samostatnými čipovými kartami a prísne dôverným informačným systémom práce s klientami a ich údajmi chráneným dôverným, prísne personifikovaným heslom, podobným bankovým systémom. Rovnaké údaje o vstupe a výstupe mal prokurátor k dispozícii za všetkých mojich spolupracovníkov z daného dňa 30.10.2015. Z predložených dôkazov a svedeckých výpovedí bolo preukázané a nepochybné, že neexistoval žiadny záznam z akejkoľvek karty, ktorý by aspoň teoreticky mohol vyšetrovateľ Policajného zboru, resp. prokurátor priradiť k mojej osobe (t.j. že som použil napríklad cudziu kartu) pre dobu skutku. Obžaloba bola povinná svoje tvrdenia oprieť o dôkazy a nie o špekulácie a neoveriteľné hypotézy.

76. Obžaloba rovnako ako súd, mala k dispozícii moje výpovede a troch svedkov o spôsobe registrácie vstupu/výstupu na pracovisko a evidencie a distribúcie úloh v špecifickom informačnom systéme zamestnávateľa (potvrdili to priamo na hlavnom pojednávaní). Svedok takisto potvrdil, že cez existujúcu fyzickú bariéru sa bez čipovej karty z pracoviska odísť nedá. Pokiaľ aj napriek tomu mal dozorujúci prokurátor pochybnosti o spoľahlivosti systému registrácie a evidencie, mohol nariadiť vykonať vyšetrovací pokus, ktorým by aspoň vyvrátil tieto priame vecné dôkazy, moje tvrdenie a svedectvá vypočutých svedkov v môj prospech. Obžaloba nič také nevykonala a aj napriek tomu tvrdila, že som mohol odísť z pracoviska a vrátiť sa naspäť na cudziu kartu a ešte aj spáchať trestný čin, a to všetko za cca 20-25 minút, pričom som mal podľa obžaloby navyše cestovať MHD.

77. Obžaloba poukazovala na skutočnosť, že po 22.00 h sa zamestnancom doba na pracovisku neráta do fondu pracovnej doby, nie sú za ňu platení a preto po tomto čase obchádza pracovisko vrátnik a posielajú zamestnancov preč. Uvedená skutočnosť bola právne irelevantná vo vzťahu k žalovanému skutku, pretože to, že zamestnanec po 22.00 h pracuje zadarmo, nemá žiadny vzťah k skutočnému času, kedy zamestnanec pracovisko opustil, pričom každý jeho pohyb cez vstupno-výstupnú bariéru je stále aj po 22.00 h registrovaný systémom a zároveň bez čipových kariet zamestnanec nemôže opustiť pracovisko. Takže

obžaloba iba špekulovala a ničím nevyvrátila skutočný čas môjho odchodu z pracoviska, tak ako to zaznamenal systém a ako je to uvedené v listinnom dôkaze.

78. K poškodenej Fatime C [REDAKOVANÉ] A [REDAKOVANÉ] bolo treba uviesť, že menovaná na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2016 uviedla, že do tváre páchatel'a nevidela a preto z logiky veci vyplýva, že páchatel'a nemohla ani opoznať.

79. **Obhajoba zdôraznila, že celá nepodložená obžaloba bola postavená na premise, že stačí nájsť tri svedkyne - poškodené, ktoré pri nezákonnej a fingovanej rekognícii „akože“ opoznajú neznámeho páchatel'a, ktorého okrem útoku údajne nikdy predtým nevideli a potom ho opakovane budú označovať za páchatel'a a súčasne budú znehodnocované a ničené ostatné dôkazy, vyrábané falošné a nezákonné dôkazy, manipulovaná verejná mienka nepravdivými informáciami, popierané alebo dokonca ignorované akékoľvek zvyšné dôkazy v môj prospech.** Obhajoba poukázala aj na to, že tri kľúčové svedkyne, ktoré podľa obžaloby mali jednoznačne spoznať v mojej osobe páchatel'a útokov na ne, nie sú vonkoncom neznáme osoby vo vzťahu k mojej osobe. Všetky tri dlhodobo mohli, resp. ma jednoznačne poznali ešte pred myzofilným útokom skutočným páchatel'om na ne. Poškodená Jana D [REDAKOVANÉ] býva na rovnakom sídlisku, je spolužiačkou z rovnakej školy a máme aj spoločných blízkych známych. Poškodená M [REDAKOVANÉ] bola dlhodobou kolegyňou z práce a poškodená Michaela S [REDAKOVANÉ] je rovnako stará ako ja a býva na rovnakej ulici na náprotivnej strane cesty ako ja. Je prakticky vylúčené, aby tieto tri poškodené ma nikdy nestretli pred útokom skutočného páchatel'a.

80. Obhajoba považovala za potrebné sa aspoň čiastočne vyjadriť k dôvodom odvolania uvádzaným obžalobou. Obhajoba opakovane zdôrazňovala, že obžaloba v odvolaní neuviedla žiadne nové fakty ani skutočnosti vo vzťahu k dôkaznej situácii k žalovaným skutkom, ani informácie o procesnom pochybení súdu. **Naopak, obžaloba namiesto faktov predložila len ničím nepodložené špekulácie, veľmi nepresné parafrázy a citácie, ktorými manipulovala a dokonca pozmeňovala význam záverov a výrokov svedkov a znalcov a podsúvala im výroky, ktoré nikdy nevyslovili, respektíve otvorene fabulovala neexistujúce fakty.** Obhajoba nemala v úmysle zaťažovať súd všetkými detailmi, ale obmedzila sa len na niektoré podstatné veci.

81. Obhajoba dala do pozornosti súdu, že obžaloba nekorektne parafrázuje, resp. dezinterpretuje závery znalcov, keď napríklad k vyšetreniu na sexuálnu úchylku tvrdí, že **„...negatívny výsledok takéhoto vyšetrenia vôbec neznamená, že daná osoba takouto deviaciou netrpí...“** **Znalec sa takto v posudku nevyjadril a obhajoba preto žiadala obžalobu, aby rešpektovala fakty obsiahnuté v znaleckých posudkoch, ako aj moje právo na ľudskú dôstojnosť garantované ústavou a nepúšťala sa do nepodložených interpretácií a úvah zásadným spôsobom modifikujúcich fakty zistené pribratými zncami** a vytvárajúcim nepravdivý obraz o mojich mentálnych, charakterových alebo zdravotných danostiach alebo problémoch a to navyše verejným spôsobom na súdnom pojednávaní.

82. Obhajoba verila, že súd pri svojich úvahách zohľadní skutočnosť, že u mňa nebola komplexnými vyšetreniami zistená žiadna forma sexuálnej úchylky ani inej psychickej poruchy, ktorá by oprávňovala tvrdiť, že skutky myzofilných útokov som musel spáchať ja aj napriek ostatným dôkazom v môj prospech. Takisto obhajoba dala do pozornosti záver, že súdna znalkyňa MUDr. Klaudia Stanislavová vo svojom posudku č. 16/2016 na str. 13 jednoznačne konštatovala, že *„...Znalkyňa záverom nenavrhuje ochranné medicínske*

opatrenie, nakoľko znaleckým psychiatrickým vyšetrením nebola u obvineného diagnostikovaná somato-psychická závislosť od alkoholu a drog...“ a žiadala obžalobu, aby pri svojich úvahách a vykresľovaní mojej osoby tento fakt rešpektovala a nezachádzala vo svojom hodnotení mojej osoby mimo obsahový a významový rámec tohto faktu, ako aj ďalších faktov obsiahnutých v znaleckých posudkoch.

83. Obhajoba dala do pozornosti súdu, že obžaloba pri svojej argumentácii príliš voľne nakladá s hodnotením môjho vzhľadu v rôznych časových obdobiach bez ohľadu na môj vzhľad a skutočnú fyzickú prítomnosť v čase konkrétneho skutku. Poukazovanie na to, že vyzerám alebo som vyzeral v rôznych časových obdobiach alebo pri začatí hlavného pojednávania inak, alebo časom som menil svoju podobu, je právne irelevantné vo vzťahu k môjmu konkrétnemu vzhľadu v čase konkrétneho žalovaného skutku. Časová a priestorová súvislosť môjho vzhľadu a pobytu vo vzťahu ku konkrétnemu žalovanému skutku v konkrétnom čase je totiž úplne zásadná pre posúdenie toho, či som skutok spáchal alebo nie. Povinnosťou obžaloby bolo preukázať, že som bol na mieste činu práve v čase skutku a môj aktuálny vzhľad v čase skutku sa musel dostatočne zhodovať s popisom páchatel'a poškodenými alebo ďalšími svedkami, alebo objektívnymi dôkazmi ako napríklad videozáznamami z miesta činu, ktoré však boli neznámym páchatel'om zničené a polícia to riadne nevyšetrila. Obhajoba namietala, že okrem iného, obžaloba ani v jednom zo žalovaných skutkov nespochybniteľne nepreukázala moju prítomnosť na mieste činu a jasnú zhodu s popisom páchatel'a.

84. Ak obžaloba poukazovala na to, že som v priebehu roka 2015 menil vzhľad a odvolávala sa aj na výpovede svedkov, ktorí vypovedali s väčším časovým odstupom, obhajoba mala za to, že obžaloba nevyvracia moje tvrdenia, ale práve naopak ich jednoznačne potvrdzuje. Ja som totiž jasne uviedol, že z vážnych rodinných dôvodov som menil v roku 2015 svoj vonkajší vzhľad dvakrát a to na konci februára (28.02.2015) z dôvodu smrti svojho starého otca a účasti na jeho pohrebe, kedy som si na nátlak zvyšku rodiny úplne oholil dovtedy mimoriadne dlhú bradu a od začiatku marca som si ju opäť nechal prirodzene dorastať až do 24.05.2015. Vtedy som si druhý raz upravoval bradu, kedy som si ju skrátil na jeden centimeter a zároveň si čiastočne skrátil aj vlasy z dôvodu účasti na prvom svätom prijímaní a potom som si znova nechal dorastať bradu až do svojho zadržania. Týmto obžaloba jednoznačne potvrdzuje moju verziu, že mi v prípade útoku na poškodenú Mihulcovú nemohla za dva dni narásť osemcentimetrová brada z jednodňového strniska v čase útoku, lebo brada dorastá prirodzene pomaly. Obhajoba odmietla akékoľvek náznaky konšpiratívnych úvah, že som zneužil smrť svojho starého otca na to, aby som si zámerne zmenil svoj vzhľad pre prípad, že by som o pár mesiacov mohol dostať myzofilnú úchylku, začať páchať útoky na nevinné ženy a tak sťažoval možnosť svojej identifikácie.

85. Obžaloba v odvolaní tvrdila, že som sa pri výsluchu sám vyjadril, že „ho priťahovali dlhé vlasy, symbol ženskosti, prsia, nohy, pričom všetky poškodené zodpovedajú tomuto popisu“ a tým obžaloba dôvodila, že som musel spáchať skutky, lebo na základe uvedeného citátu som musel poznať všetky poškodené a to tým, že som ich stretol pri útoku. Obhajoba sa zdržala akéhokoľvek komentára k relevantnosti takýchto úvah obžaloby, avšak nemohla nereagovať na následné nepravdivé tvrdenie obžaloby, že: „...v čase výsluchu obžalovaného dňa 24.11.2015 (poznámka obhajoby: v čase od 22.05 h do 22.30 h) pritom vyšetrovateľ ani nemohol vedieť, ako vyzerajú jednotlivé poškodené, keďže s nimi všetkými dovtedy ani neprišiel do styku...“. Skutočnosť je taká, že vyšetrovateľ Policajného zboru kpt. JUDr. Ján Kovarčík ešte pred týmto mojim výsluchom vypočúval osobne poškodené a osobne organizoval rekognície minimálne v rozsahu (výpočet nemusí byť úplný):

- poškodená Jana D [REDACTED] – výsluch (rekognícia) dňa 24.11.2015 o 11.30 h,
- poškodená Michaela S [REDACTED] – výsluch po rekognícii dňa 24.11.2015 o 12.25 h – 12.40 h,
- poškodená Michaela S [REDACTED] – konfrontácia dňa 24.11.2015 o 21.30 h – 22.00 h,
- poškodená Michaela S [REDACTED] – výsluch poškodenej dňa 24.11.2015 o 21.40 h.

86. Tento spôsob narábania s faktami a dôkazmi zo strany orgánov činných v trestnom konaní a samotnej obžaloby nebol výnimočný, ale ako už bolo uvedené, bol typický pre celé trestné konanie, pričom takýto postup považujem za porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

87. Obhajoba si dovoľila dať do pozornosti súdu, že všetky ďalšie subjektívne dôkazy (svedecké výpovede) sú v môj prospech rovnako ako aj všetky objektívne dôkazy (znalecké posudky, listinné dôkazy a podobne).

88. Obhajoba mala vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu dokonca pochybnosť, či sa všetky žalované skutky reálne aj stali.

89. Napriek tomu, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí obsah záverečnej reči – rozsiahlu skutkovú a právnu argumentáciu – ponechal úplne bez povšimnutia a nijako, ani formálne sa k nej v napadnutom rozsudku nevyjadril, dospel k týmto zásadným a pre meritórne rozhodnutie relevantným skutkovým zisteniam:

„...Z tejto časti výpovede celkom jednoznačne vyplýva, že obžalovaný v prípravnom konaní nevedel pravdivo popísať ako sa mali jednotlivé skutky stať. Pri poškodení exkrementami poškodené zhodne uviedli, že im ich útočník vtieral na šaty a tvár a vlasy rukou, neboli v žiadnych sáčkoch a jednalo sa o čerstvú stolicu, nie o zozbierané staré exkrementy. Rovnako všetky poškodené uviedli, že páchatel na ne močil priamo, že na ne močil z fľaštičky. Je nelogické to, že ak by obžalovaný skutky spáchal a doznal sa k nim, prečo by odlišne od skutočnosti popisoval ich spáchanie a prečo by v spôsobe ich spáchania mal klamať...“

„...V jednej zo svojich výpovedí v prípravnom konaní, ktorú prokurátor na ostatnom hlavnom pojednávaní prečítal sa obžalovaný ku skutkom z ktorých bol obvinený doznal, aj keď nevedel popísať ich spáchanie, resp. ho popisoval odlišne od poškodených...“

„...Súd v tomto smere poukazuje na to, že obvinený má právo brániť sa spôsobom aký uzná za vhodný. Ani doznanie sa obvineného k spáchaniu trestného činu v prípravnom konaní nezbavuje orgány činné v trestnom konaní mu jeho vinu dostatočne preukázať všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Doznanie sa obvineného k skutku nezbavuje orgány činné v trestnom konaní tejto základnej povinnosti...“

„...Z protokolu o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by spájal osobu obžalovaného s osobou páchatela žalovaných skutkov. Nebolo nájdené a zaistené ani jeden druh oblečenia, ktoré uvádzali poškodené, ako oblečenie skutočného páchatela žalovaných skutkov. Ani na jednom zo zaistených oblečení neboli nájdené žiadne stopy, ktoré by preukazovali prítomnosť obžalovaného na mieste činu a preukazovali to, že by žalované skutky spáchal. Neboli nájdené a zaistené ani žiadne listinné,

filmové, fotografické dôkazy, ktoré by mohli potvrdzovať to, že obžalovaný má nejakú sexuálnu úchylku, alebo deviáciu...“

„...Obžalovaný vo svojej výpovedi popisoval svoj výzor v rozhodnom období. To, že nosil fúzy a bradu a to, že nenosil hlavu dohola alebo na veľmi krátko ostrihanú je potvrdené listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov Mgr. L. M., O. V., A. V., J. M. Ani jedna z poškodených nehovorí nič o tom, že by mal mať útočník počas útokov bradu, alebo fúzy. Súd konštatuje, že poškodené videli útočníka veľmi krátku dobu, boli v šoku ale tak výrazné poznávacie znaky ako sú fúzy a brada by si museli zapamätať, ak by ich útočník na tvári mal. Súd vzhľadom na oboznámené listinné dôkazy však musí konštatovať, že obžalovaný počas rozhodného obdobia svoj výzor menil...“

„...Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že popis, aký udávali poškodené, vypracovaný identikit v prípravnom konaní je podobný s osobou Dušana S., ktorý bol za obdobné skutky právoplatne odsúdený v inom konaní. Súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že v čase, kedy sa obžalovaný Macko nachádzal vo väzbe obdobné útoky tzv. „fekálneho fantóma“ na území Bratislavy pokračovali...“

„...Pokiaľ ide o popis páchatela, poškodené rozdielne páchatela popisovali, ale aj tak ich popis nekorešponduje s fyzickým výzorom obžalovaného.

Poškodené rozdielne popisujú výzor páchatela

Š.: mal 180 cm, mal strnisko, nemal ani fúzy, ani koziu briadku, bol športový typ, mal vysoké čelo, postavou a výzorom pripomínal Majka Spirita

B.: mal takmer dva metre mal veľké hnedé oči.

S.: mal 170-180 cm 25 rokov, bol zarastený, mal tmavé oči a tmavé vlasy, na hlave mal kapucňu. Potom uviedla, že bol vysoký 180-190 cm vek 25-30 rokov, krátko strihané tmavé vlasy, na tvári štvordňové strnisko, mal na hlave kapucňu.

Mi.: mal 180 cm asi 30 rokov, tmavé krátke vlasy, do tváre videla len krátku dobu, bola v šoku, nevedela vyhotoviť ani identikit. Potom zase uviedla, že v čase skutku mal jemné strnisko. Na hlavnom pojednávaní uviedla že páchatel mal do 190 cm mal výrazné čelové lysiny.

D.: mal 180cm okolo 35 rokov, mal strnisko, lysiny po oboch stranách.

A.: mal 175-180 cm do tváre mu nevidela.

Z uvedených popisov by sa dalo dedukovať, že páchatel bol vysoký od 170 cm do 190 cm, ale obžalovaný má 194 cm. Páchatel nemal fúzy, ani bradu, mal strnisko, ale obžalovaný mal v čase skutkov fúzy aj bradu a pokiaľ mal strnisko, nikdy ho nemal na líkach, ako je to na identikite, nakoľko na líkach nezarastal. Páchatel mal mať vysoké čelo, čelové lysiny, ale obžalovaný má čelo normálne a vôbec nemá čelové lysiny. Páchatel mal mať krátko strihané vlasy, ale obžalovaný nenosil hlavu dohola, ani na krátky zostrih.

To, ako popisovali poškodené páchatela skutkov je odlišné od toho, aký výzor mal obžalovaný v čase, kedy sa mali jednotlivé skutky stať, aj keď ostrihaním brady mohol obžalovaný svoj výzor meniť...“

„...Z posudkov kriminalistického ústavu nevyplýva žiadna zhoda DNA so stopami z miesta činu, zo zvrškov poškodených s DNA obžalovaného...“

„...Orgány činné v trestnom konaní nevyvrátili, ani nespochybnili obranu obvineného v tom, akým spôsobom došlo u neho k pošpineniu jeho zvrškov. Neskúmali ani to, či sa jedná o zvieracie, alebo ľudské výkaly a či patria obvinenému. Orgány činné v trestnom konaní nezaistili ani jednu stopu z miesta činu, ani od poškodených, ktorá by spájala osobu

obvineného z jednotlivými skutkami, hoci napríklad svedkyňa Š. [REDAKOVANÉ] uviedla, že hneď po skutku k nej na jej zavolanie polícia prišla. Táto nezaistila jej šaty, silónky znečistené fekáliami a tým znemožnila vykonanie analýzy DNA a potvrdiť, alebo vyvrátiť, či uvedené fekálie pochádzajú od obžalovaného, alebo nie. Znaleckým skúmaním odevných zvrškov poškodených Fatimy A. [REDAKOVANÉ] a Michaely S. [REDAKOVANÉ] nebola zistená a potvrdená súvislosť medzi osobou páchatela týchto skutkov a osobou obžalovaného...“

„...Zo znaleckého posudku Doc. Ing. Ivana Nepraša vyplýva, že v počítači a tablete obžalovaného neboli zistené žiadne relevantné fotografické zábery alebo videozábery, ktoré by zodpovedali hľadaným markantom (vyšetrovateľ žiadal hľadať súbory a stránky so sexuálnou a sexuálne deviantnou tematikou)...“

„...Zo znaleckých posudkov psychiatrov vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená žiadna psychická porucha alebo choroba...“

„...Z posudku znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená sexuálna deviácia, ako porucha v zmysle preferencie deviantného správania, v záujmovom spektre uspokojovania sexuálnych potrieb sa nenašli žiadne deviantné prvky, čo je potvrdené výsledkami PPG vyšetrenia. U obžalovaného nebola zistená deviácia v zmysle preferencie násilnej formy dosahovania vzrušenia, resp. následne i uspokojenia v sexuálnej interakcii, ani iné znaky, ktoré by boli predmetom deviantných obsahov záujmového spektra vyšetreného...“

„...Z posudku znalca MUDr. Ivana André, PhD. vyplýva, že u obžalovaného bolo vykonané komplexné sexuologické vyšetrenie ako súčasť psychiatricko-sexuologického vyšetrenia. Na základe znaleckého vyšetrenia a ďalších nálezov nie je možné vytvoriť diagnostický záver sexuálnej deviácie. V prípade, ak došlo ku spáchaniu skutkov, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu, nie je možné, aby sa takéhoto konania dopustil zdravý človek, ktorý nemá sexuálnu úchylku. U obžalovaného ale vyšetreniami nebola zistená sexuálna úchylka, ani neboli u neho zistené sklony k agresívnemu sexuálnemu konaniu. Takého konania, ako je predmetom týchto skutkov sa nemôže dopustiť človek, ktorý netrpí sexuálnou úchylkou, alebo netrpí aspoň prechodnou úchylkou, dá sa povedať, že takéto konanie nie je normálne...“

„...Súd k vykonaným rekogníciám, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní uvádza, že obžalovaný hoci mu bol jeho výzor v čase zadržania zmenený na výzor aký mal mať údajný páchatel skutkov, teda ostrihaním brady, môže konštatovať, že postavenie obžalovaného medzi osobami približne rovnakej výšky, veku, výzoru bolo splnené. Je zrejmé, že medzi figurantami sú výškové aj výzorové rozdiely, ale účelom rekognície nie je postaviť vedľa seba úplne totožné osoby, to by sa ani nedalo, ale približne rovnaké a to splnené bolo...“

„...Dňa 24.11.2015 bola o 10:50 hod. vykonaná rekognícia s poškodenou Michaelou S. [REDAKOVANÉ]. Táto pri prvom postavení opoznala obžalovaného ako páchatela skutku na základe tvaru jeho tváre, obočia, keď sa pousmial si bola istá, že je to on. Pri druhom postavení opoznala obžalovaného podľa vlasov a tváre a podľa výšky. K priebehu a výsledku rekognície súd nič nenamietá a hodnotí ju ako vykonanú zákonným spôsobom...“

„...Dňa 24.11.2015 bola o 11:30 hod. vykonaná rekognícia s poškodenou Janou D. [REDAKOVANÉ]. Táto pri prvom postavení opoznala obžalovaného ako páchatela skutku podľa

pohľadu jeho očí, kruhov pod očami a vystupujúcich lícných kostí a obočia. Pri druhom postavení opoznala obžalovaného podľa vlasov, tváre uší a aj krku, lícných kostí a očí...“

„...Dňa 24.02.2016 bola o 12:40 hod. na OR PZ Bratislava IV, ul. M. Sch. Trnavského vykonaná rekognícia s poškodenou Petrou B██████████. Táto pri prvom postavení opoznala obžalovaného ako páchatela skutku len na 30 %, zhodujú sa len oči a výška. Pri druhom postavení opoznala obžalovaného na 30% - 50% podľa veľkých hnedých očí a výšky. V čase skutku bol páchateľ ostrihaný a oholený. Svedkyňa Bizubová teda neopoznala obžalovaného ako páchatela skutku na 100%, preto nie je možné konštatovať, že ho svedkyňa opoznala...“

„...Dňa 24.11.2015 bola o 12:50 hod. na OR PZ Bratislava I, Sasinkova ul. vykonaná rekognícia s poškodenou Máriou M██████████. Táto pri prvom postavení označila obžalovaného ako páchatela skutku, ale neuviedla na základe čoho ho opoznala. Pri druhom postavení opoznala obžalovaného, ale neuviedla na základe čoho ho opoznala...“

„...K bodu 1/ obžaloby. Obžalovaný poprel spáchanie tohto skutku.

Poškodená Petra Š██████████ popisala páchatela tohto skutku tak, že mal 180 cm, mal strnisko, nemal ani fúzy, ani koziu briadku, bol športový typ, mal vysoké čelo, postavou a výzorom pripomínal Majka Spirita. Na hlavnom pojednávaní nemohla potvrdiť, že obžalovaný je páchatelom skutku.

Objektívne obžalovaný má 194 cm, nie je športový typ, nemá vysoké čelo, a ani postavou, ani výzorom nepripomína Majka Spirita. To, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia Mgr. L██████████ M██████████, O██████████ V██████████, A██████████ V██████████, J██████████ M██████████ a listinné dôkazy...“

„...K bodu 2/ obžaloby. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie tohto skutku. V prípravnom konaní sa k jeho spáchaniu doznal. Na čas skutku má alibi, čo potvrdil svedok Ing. Pavel Macko, CSc., a listinné dôkazy.

Poškodená Petra B██████████ popisala páchatela tohto skutku tak, že mal takmer dva metre mal veľké hnedé oči. V predsúdnom konaní obžalovaného neopoznala ako páchatela skutku.

Objektívne obžalovaný má 194 cm, to, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia Mgr. ██████████ a listinné dôkazy...“

„...K bodu 3/ obžaloby. Obžalovaný poprel spáchanie tohto skutku. V prípravnom konaní sa k jeho spáchaniu doznal.

Poškodená Michaela S██████████ popisala páchatela tohto skutku tak, že mal 170-180 cm 25 rokov, bol zarastený, mal tmavé oči a tmavé vlasy, na hlave mal kapucňu. Potom uviedla, že bol vysoký 180-190 cm vek 25-30 rokov, krátko strihané tmavé vlasy, na tvári štvordňové strnisko, mal na hlave kapucňu. Uviedla, že páchatela sledovala počas 2-3 sekúnd, videla na ňom jeho tvár, jeho pohľad. Nevšimla si ňom žiadne zvláštne znamenia, nemal koziu briadku. Obžalovaného ako páchatela skutku označila pri rekognícii v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, kedy ho spoznala podľa úsmevu.

Objektívne obžalovaný má 194 cm. To, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia ██████████ a listinné dôkazy...“

„...K bodu 4/ obžaloby. Obžalovaný poprel spáchanie tohto skutku. Uviedol, že poškodenú pozná, sú kolegovia v práci. V prípravnom konaní sa k jeho spáchaniu doznal. Poškodená Mária M. [REDAKOVANÉ] popísala páchatel'a tohto skutku tak, že mal 180 cm asi 30 rokov, tmavé krátke vlasy, do tváre videla len krátku dobu, bola v šoku, nevedela vyhotoviť ani identikit. Potom zase uviedla, že v čase skutku mal jemné strnisko.

V prípravnom konaní vo svojej výpovedi neoznačila ako páchatel'a obžalovaného, hoci ho musela poznať ako kolegu zo zamestnania. Na hlavnom pojednávaní uviedla že páchatel' mal do 190 cm mal výrazné čelové lysiny. Na hlavnom pojednávaní označila obžalovaného ako páchatel'a skutku.

Objektívne obžalovaný má 194 cm, má dlhšie ako krátke vlasy, nemá ani vysoké čelo, nemá ani výrazné čelové lysiny. To, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia [REDAKOVANÉ] a listinné dôkazy...“

„...K bodu 5/ obžaloby. Obžalovaný poprel spáchanie tohto skutku. Uviedol, že v čase skutku, bol v práci. V prípravnom konaní sa k jeho spáchaniu doznal.

Poškodená Jana D. [REDAKOVANÉ] popísala páchatel'a tohto skutku tak, že mal 180 cm okolo 35 rokov, mal strnisko, lysiny po oboch stranách. Uviedla, že obžalovaného pozná, chodili spolu do školy a pozná ho aj zo sídliska, mali spoločných známych. Napriek tomu, ho pri spáchaní skutku, ani pri výsluchu na polícii neidentifikovala ako páchatel'a. Na závery rekognície pre jej nezákonnosť súd neprihliadal. Na hlavnom pojednávaní označila obžalovaného ako páchatel'a skutku.

Poškodená Fatima C. [REDAKOVANÉ] A. [REDAKOVANÉ] popísala páchatel'a tak, že mal 175-180 cm do tváre mu nevidela. Na hlavnom pojednávaní obžalovaného ako páchatel'a tohto skutku neoznačila.

Objektívne obžalovaný má 194 cm, nemá lysiny po oboch stranách. To, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia [REDAKOVANÉ] a listinné dôkazy.

Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“

90. Napriek uvedeným ustáleným skutkovým zisteniam a konštatáciám súdu prvého stupňa, ktoré jednoznačne a nepochybne svedčia v môj prospech, a preto som ich aj odcitoval, súd ma uznal vinným zo spáchania žalovaného prečinu, tak ako to je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa uvedené v odôvodňujúcej časti napadnutého rozhodnutia sú v extrémnom rozpore s jeho výrokom a popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky. Výroky napadnutého rozhodnutia sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (ustálené skutkové okolnosti) nielenže nekorešponduje s jeho výrokom, ale sú v zjavnom vzájomnom rozpore. Výrok napadnutého rozhodnutia, ktorý nemá žiadnu, nieto ešte presvedčivú oporu v koncipovanom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, naopak, svedčí o jeho svojvôli, zjavnej neodôvodnenosti a arbitrárnosti.

91. Súdom prvého stupňa zistený a ustálený skutkový stav, predovšetkým jeho konštatácie, že:

a) „...Je nelogické to, že ak by obžalovaný skutky spáchal a doznal sa k nim, prečo by odlišne od skutočnosti popisoval ich spáchanie a prečo by v spôsobe ich spáchania mal klamať...“ b) „...Z protokolu o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného nevyplýva žiadny dokaz, ktorý by spájal osobu obžalovaného s osobou páchatela žalovaných skutkov...“ c) „...To, že nosil fúzy a bradu a to, že nenosil hlavu dohola alebo na veľmi krátko ostrihanú je potvrdené listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov [redacted]

[redacted] Ani jedna z poškodených nehovorí nič o tom, že by mal mať útočník počas útokov bradu, alebo fúzy...“ d) „...Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že popis, aký udávali poškodené, vypracovaný identikit v prípravnom konaní je podobný s osobou Dušana S., ktorý bol za obdobné skutky právoplatne odsúdený v inom konaní...“ e) „...Pokiaľ ide o popis páchatela, poškodené rozdielne páchatela popisovali, ale aj tak ich popis nekorešponduje s fyzickým výzorom obžalovaného...“ f) „...Z posudkov kriminalistického ústavu nevyplýva žiadna zhoda DNA so stopami z miesta činu, zo zvrškov poškodených s DNA obžalovaného...“ g) „...Orgány činné v trestnom konaní nevyvrátili, ani nespochybnili obranu obvineného v tom, akým spôsobom došlo u neho k pošpineniu jeho zvrškov...“ h) „...Zo znaleckého posudku Doc.Ing.Ivana Nepraša vyplýva, že v počítači a tablete obžalovaného neboli zistené žiadne relevantné fotografické zábery alebo videozábery, ktoré by zodpovedali hľadaným markantom (vyšetrovateľ žiadal hľadať súbory a stránky so sexuálnou a sexuálne deviantnou tematikou)...“ i) „...Zo znaleckých posudkov psychiatrov vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená žiadna psychická porucha alebo choroba...“ j) „...Z posudku znalca RNDr.Mgr.Dušana Kešického, PhD., vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená sexuálna deviácia, ako porucha v zmysle preferencie deviantného správania, v záujmovom spektre uspokojovania sexuálnych potrieb sa nenašli žiadne deviantné prvky, čo je potvrdené výsledkami PPG vyšetrenia. U obžalovaného nebola zistená deviácia v zmysle preferencie násilnej formy dosahovania vzrušenia, resp. následne i uspokojenia v sexuálnej interakcii, ani iné znaky, ktoré by boli predmetom deviantných obsahov záujmového spektra vyšetreného...“ k) „...Z posudku znalca MUDr. Ivana André, PhD. vyplýva, že u obžalovaného ... na základe znaleckého vyšetrenia a ďalších nálezov nie je možné vytvoriť diagnostický záver sexuálnej deviácie...nie je možné, aby sa takéhoto konania dopustil zdravý človek, ktorý nemá sexuálnu úchylku. U obžalovaného ale vyšetreniami nebola zistená sexuálna úchylka, ani neboli u neho zistené sklony k agresívnemu sexuálnemu konaniu. Takého konania, ako je predmetom týchto skutkov sa nemôže dopustiť človek, ktorý netrpí sexuálnou úchylkou, alebo netrpí aspoň prechodnou úchylkou...“ l) „...Svedkyňa B [redacted] teda neopoznala obžalovaného ako páchatela skutku na 100%, preto nie je možné konštatovať, že ho svedkyňa opoznala...“ m) „...Objektívne obžalovaný má 194 cm, nie je športový typ, nemá vysoké čelo, a ani postavou, ani výzorom nepripomína Majka Spirita. To, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia [redacted]

[redacted] a listinné dôkazy...“ A navyše, súd prvého stupňa opakovane (4 krát) konštatuje, že: n) „...Objektívne obžalovaný má 194 cm, to, že v čase skutku nosil obžalovaný fúzy a bradu potvrdili svedkovia [redacted]

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

[redacted] a listinné dôkazy...“ o) „...Listinné dôkazy a výpovede svedkov potvrdzujú, že obžalovaný dňa 30.10.2015 o 22:08 bol v práci a nemohol miesto výkonu práce opustiť bez toho, že by to nebol o zaznamenané v elektronickej evidencii...“, **nie sú totiž spôsobilé vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok**, naopak, súd prvého stupňa **ma mal oslobodiť spod obžaloby prokurátora, tak ako ma oslobodil so svojim predchádzajúcim rozsudkom. Výroky napadnutého rozhodnutia nemajú žiadnu oporu v jeho odôvodnení. Inak povedané, výroky napadnutého rozhodnutia sú v závažnom rozpore s odôvodnením. [dovolený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.]**

92. Rozsudok súdu prvého stupňa som napadol nielen z dôvodu, že jeho výroky sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, ale aj z dôvodu porušenia zákona v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

93. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

94. Z rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd prvého stupňa len konštatuje skutkové zistenia, avšak dôkazy nehodnotí ani jednotlivo ani v ich súhrne, zo strany súdu prvého stupňa nedošlo k žiadnemu, ani k vzájomnému vyhodnoteniu zabezpečených dôkazov tak, ako to ustanovuje § 2 ods. 12 Tr. por. Nie je zrejmé ani to, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s rozpormi vo výpovediach poškodených a svedkov, najmä [REDACTED]

pričom ide o zásadné rozpory. Neodstránenie bez všetkých pochybností všetkých zásadných rozporov v jednotlivých dôkazoch a nevysvetlenie, prečo nebolo potrebné tieto rozpory odstrániť alebo sa o to aspoň pokúsiť, je rovnako porušením zákona v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. v neprospech obvineného. Z napadnutého rozsudku vlastne nie je vôbec zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s danými rozpormi. **Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nevysvetlil ani to, prečo neuveril svedeckej výpovedi Ing. Pavla Macka, CSc., resp. prečo uveril svedeckej výpovedi poškodenej Petry B [REDACTED], ktorá navyše vôbec nebola v konaní pred súdom vypočutá (je v pátraní).** Dokonca súd k danému skutku konštatoval: „...Svedkyňa B [REDACTED] teda neopoznala obžalovaného ako páchatel'a skutku na 100, preto nie je možné konštatovať, že ho svedkyňa opoznala...“

95. Súd prvého stupňa namiesto riadneho hodnotenia dôkazov prísne formalisticky uviedol: „...**Súd pri hodnotení vykonaných dôkazov je v zmysle Trestného poriadku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý bol, v tejto veci vyslovený v uznesení sp. zn. 1To/45/2017, zo dňa 11.08.2017...**“

96. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti ďalej uviedol: „...*Podľa názoru Krajského súdu Bratislava obžalovaný spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu v prípravnom konaní dvakrát doznať. Jedenkrát pri výsluchu v procesnom postavení obvineného a jedenkrát pri konfrontácii s poškodenou Michaelou S [REDACTED]. Obvinený bol riadne a zákonne poučený a zápisnicu o výsluchu podpísal. Bol poučený o práve zvoliť si obhajcu, pričom toto právo nevyužil, vo svojich výpovediach nespomínal, že by bol na neho vytváraný nátlak v psychickej alebo fyzickej forme. Vyjadrenia obžalovaného v tom smere, že nespáchal tieto skutky treba považovať za formu jeho obhajoby v tejto trestnej veci. Je nelogické, aby sa obžalovaný na takej mentálnej úrovni a stupňom vzdelania doznať k spáchaniu trestnej činnosti iba preto, ako uvádzal vo svojich vyjadreniach, že mu bolo zle, bol hladný a chcel ísť domov...*“ Alibi, ktoré obžalovaný pred súdom uvádzal nie sú nevyvrátiteľné tak, že by vylučovali spáchanie jednotlivých skutkov. Obžalovaný v inkriminovanom období menil výzor, čo sa týka dĺžky vlasov a zarastenia tváre. Aj keď znalecky u obžalovaného nebola zistená duševná porucha, sexuálna deviácia, nie je vylúčené, že skutkov sa mohol obžalovaný dopustiť, pričom zistenia, ktoré boli skúmané nevylučujú, že obžalovaný môže takouto deviáciou trpieť. Znalci tiež nevylúčili vzhľadom na užívanie alkoholu a marihuany, že obžalovaný mohol spáchať tieto skutky pod vplyvom týchto látok, ktoré sú spúšťačím mechanizmom takéhoto správania. Navyše znalec RNDr. Mgr. Dušan Kešický PhD. konštatoval, že vierohodnosť výpovede

obžalovaného Martina Macka vo vzťahu ku skutku je znížená...“ „...Odvolaací súd konštatoval, že sa podarilo preukázať obžalovanému spáchanie skutkov, ktoré vykazujú všetky formálne znaky pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona...“

97. Za vyhodnotenie dôkazov nemožno považovať len ich vymenovanie. Bolo potrebné uviesť konkrétne (preskúmateľné) právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri hodnotení jednotlivých zabezpečených dôkazov, a to i v ich vzájomných súvislostiach. Postup súdu prvého stupňa je z hľadiska rozsahu dokazovania v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

98. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu, pričom v každom jednotlivom prípade sa berú do úvahy osobitosti daného prípadu, čím sa súčasne zabraňuje mechanickému, šablonovitému postupu pri hodnotení dôkazov. Tr. por. pri tom nepriznáva *a priori* nejakému dôkazu osobitný význam a rovnako neupravuje, aké množstvo dôkazov musí byť vykonané pri dokazovaní určitej skutočnosti, postačuje prípadne aj jeden priamy dôkaz, pokiaľ spoľahlivo preukazuje dokazované skutočnosti alebo viac hoc i nepriamych dôkazov, ktoré tvoria ničím nenarušený celok.

99. **Odvolaací súd vo svojom uznesení vzal do úvahy tvrdenie prokurátora o hypotetickej existencii úchyľky „...negatívny výsledok takéhoto vyšetrenia vôbec neznamená, že daná osoba takouto deviáciou netrpí...“ ako fakt. Takýto postup však nemá žiadnu oporu v zákone, pretože podľa prokurátora by vlastne akékoľvek znalecké skúmanie pre účely konania pred súdom nemalo zmysel, resp. bolo by neprípustné, keď ho prokurátor podľa svojho názoru, odobreného uznesením odvolacieho súdu, môže vlastným vyhlásením úplne negovať, resp. vyberať len také znalecké posudky a závery znaleckého skúmania, ktoré vyhovujú obžalobe. Súd nemôže svoje zásadné rozhodnutie postaviť na hypotetickej úvahe, že aj napriek tomu, že znalci u mňa nezistili žiadnu sexuálnu úchyľku, nevylučuje to, že sexuálnu úchyľku môžem mať a teda súd skonštatuje, že sexuálnu úchyľku mám a toto použije ako kľúčovú konštrukciu a dôkaz o mojej vine, navyše mi nariadi ponižujúcu ochrannú liečbu neexistujúcej sexuálnej úchyľky v rozpore s čl. 16 ods. 2 ústavy. Trvám na tom, že akékoľvek tvrdenie o mojej sexuálnej úchyľke musí byť jednoznačne potvrdené príslušnými špecialistami a nie akousi špekuláciou prokurátora alebo súdu. Ak súd aj naďalej trvá na svojom nepodloženom tvrdení, je potrebné vykonať opakované vyšetrenie na existenciu mojej sexuálnej úchyľky, ako aj overiť správnosť (zákonnosť) znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Ivanom Andriem v jeho špekulatívnej časti.**

100. Podstatnou je aj skutočnosť, že ak aj súd tvrdí, že mi orgány činné v trestnom konaní mohli upraviť vzhľad (nie však pre 4. a 5. bod obžaloby, u ktorých môj vzhľad pri zadržení vylučoval, aby som bol podozrivý a preto nebolo možné pristúpiť k rekognícii), potom mal byť vzhľad mne aj figurantom upravený podľa popisu páchatel'a, t.j. na dĺžku maximálne 3-4 dňové strniska, ale nie na dĺžku 3 týždňového strniska. Uvedené svedčí o jasnej manipulácii v tom, že mi nebol vzhľad upravený podľa popisu páchatel'a, ale tak, aby som sa podobal popisu páchatel'a z bodu 5 obžaloby, ktorý bol v čase skutku oholený, po troch týždňoch pri zadržení!

101. Súd prvého stupňa svoj odsudzujúci rozsudok založil výlučne na právnom názore odvolacieho súdu, ktoré len formalisticky premietol do svojho rozhodnutia. Navyše právny názor odvolacieho súdu je arbitrárny, pretože neobsahuje žiadne komplexné hodnotenie

dôkazov. Mám za to, že pokiaľ má byť súd, ktorému je vec po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu vrátená na ďalšie konanie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, musí byť tento právny názor uvedený v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu. Musí z neho preto vyplývať, prečo bolo rozhodnutie súdu nižšieho stupňa zrušené, prečo bolo považované za nesprávne, v čom spočívajú nedostatky dokazovania, skutkových záverov, prípadne nedostatky právneho posúdenia veci. Nižší súd je teda viazaný (len) takým právnym názorom, ktorý bol základom pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Aj z dôvodu, že z rozhodnutia odvolacieho súdu uvedené skutočnosti nevyplývajú, súd prvého stupňa nebol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

102. K údajnému svojmu priznaniu by som uviedol nasledovné:

103. Súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o mojej vine o uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 11.08.2017, v ktorom odvolací súd konštatoval, že som sa k spáchaniu skutku priznal dvakrát. **Uvedené namietam, pretože spáchanie týchto skutkov konzistentne popieram celú dobu od svojho zadržania s výnimkou údajného dobrovoľného priznania, okolnosti ktorého som podrobne vysvetlil počas hlavného pojednávania pred súdom prvého stupňa. K prípadu som sa vyjadroval a procesne vypovedal veľakrát:**

- a) dňa 23.11.2015 pri zadržaní v električke na zastávke Jurigovo námestie, Bratislave **spáchanie skutkov som poprel,**
- b) dňa 23.11.2015 pri oznámení, že som podozrivý – **spáchanie skutkov som poprel** (Dôkaz: Zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby),
- c) dňa 24.11.2015 o 09.05 h – výsluch podozrivého – **spáchanie skutkov som poprel** (Dôkaz: Zápisnica o výsluchu zadržaného - podozrivého),
- d) dňa 24.11.2015 o 19.05 h – výsluch obvineného – **spáchanie skutkov som poprel** (Dôkaz: **Zápisnica o výsluchu obvineného**),
- e) dňa 24.11.2015 o 21.30 h – počas konfrontácie – **spáchanie skutkov som poprel** (Dôkaz: Zápisnica o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným svedkom),
- f) dňa 24.11.2015 o 22.00 h – na konci konfrontácie – **spáchanie skutkov som údajne dobrovoľne priznal, okolnosti priznania som podrobne vysvetlil na hlavnom pojednávaní** (Dôkaz: Zápisnica o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným svedkom),
- g) dňa 24.11.2015 22.05 h – po konfrontácii – **údajne som sa „dobrovoľne“ priznal, okolnosti som podrobne vysvetlil na hlavnom pojednávaní** (Dôkaz: Zápisnica o výsluchu obvineného),
- h) dňa 24.11.2015 o 23.55 h – počas domovej prehliadky – **verejným vyhlásením pred svedkami som spáchanie skutkov poprel,**
- i) dňa 26.11.2015 o 15.30 h – počas výsluchu výpovede pred sudcom – **spáchanie skutkov som poprel** (Dôkaz: Zápisnica o výsluchu obvineného),
- j) dňa 24.2.2016 – výsluch obvineného – **spáchanie skutkov som poprel,** (Dôkaz: Zápisnica o výsluchu obvineného),
- k) dňa 31.5.2016 – výpoveď na súde prvého stupňa (konanie o prepustení z väzby) – **spáchanie skutkov som poprel,**
- l) dňa 16.6.2016 – výpoveď na odvolacom súde (konanie o prepustení z väzby) - **spáchanie skutkov som poprel,**
- m) dňa 18.8.2016 a nasledovné hlavné pojednávania – výsluch na hlavnom pojednávaní – **spáchanie skutkov som poprel.**

104. Z uvedeného je nepochybné, že spáchanie skutkov som vytrvalo popieral, moje údajné dobrovoľné priznanie, uskutočnené za okolností vyvolávajúce vážne pochybnosti o jeho hodnovernosti ako aj dobrovoľnosti, netrvalo ani len dve hodiny.

105. Okolnosti, za ktorých som sa priznal a ihneď vzápätí toto priznanie poprel, sú podstatné pre posúdenie validity tohto priznania bez ohľadu na ďalšie dôkazy v môj prospech a viaceré dokonca jednoznačne vylučujú, že by som bol páchatelom. Dovoľujem si dať do pozornosti predovšetkým tieto okolnosti:

- a) môjmu priznaniu predchádzalo moje konzistentné a vytrvalé popieranie spáchania žalovaných skutkov. Vo svojich výpovediach, v ktorých som popieral spáchanie skutkov, som bol dostatočne hodnoverný (jednoznačne to hodnotí aj súdny znalec RNDr. Kešický vo svojom znaleckom posudku), dokonca aj v stave opitosti po zadržaní som vedel logicky a podrobne popísať svoju osobu, rodinu, zamestnanie a podobne,
- b) medzi mojím zadržaním a údajným dobrovoľným priznaním ubehlo takmer 40 hodín, počas ktorých som bol vystavený spánkovej deprivácii, hladu, smädu, rozsiahlemu súboru výsluchov a procesných úkonov, bol som pod trvalým psychickým tlakom, ako aj manipulatívne vedenými výsluchmi. Ako osoba mimoriadne hanblivá, trpiacia podľa súdnej znalkyne vyhýbavou poruchou osobnosti, bol som pred priznaním vystavený z môjho pohľadu mimoriadne ponižujúcemu zaobchádzaniu, bol som osobne prehrávaný, vyzliekaný donaha a následne ponechaný v oblečení zašpinenom od exkrementov bez možnosti umyť sa, pričom podľa zápisnice o výsluchu som jednoznačne upozornil vyšetrovateľa PZ na to, že mi to vadí. Navyše pochádzam z usporiadanej rodiny, bez akýchkoľvek skúseností s políciou (nebol som nikdy riešený ani len za priestupok),
- c) pred vykonaním rekognícií a konfrontácie mi bola na podnet vyšetrovateľa odstránená brada, ktorej existencia vylučovala vôbec vykonať rekogníciu s poškodenými podľa bodu 4 a 5 obžaloby, ale tie boli napriek tomu vykonané a s nepochopiteľným pozitívnym výsledkom, nepochopiteľným aj pre mňa,
- d) vyšetrovateľ PZ prakticky celý deň komunikoval s poškodenými, vypočúval ich (nemožno vylúčiť, že u časti výsluchu nebola žiadna iná osoba okrem svedkýň), organizoval rekognície a teda veľmi dobre poznal nielen popis páchatel'a od poškodených a zo spisovej dokumentácie, ale podrobne osobne poznal aj samotné poškodené ešte pred tým, než som sa priznal a teda mohol mi klásť sugestívne otázky a odpovede, a teda odvolanie prokurátora aj samotné rozhodnutie odvolacieho súdu o zrušení pôvodného oslobodzujúceho rozsudku je založené na zjavne nepravdivých tvrdeniach prokurátora aj súdu,
- e) priznal som sa až keď som sa psychicky zrútil po tom, kedy mi bolo zo strany vyšetrovateľov PZ povedané, že moja situácia je bezvýchodisková a keď sa priznám, z danej veci „vyviaznem s podmienkou“, v opačnom prípade „pôjdem natvrdo do basy“, pričom som si predstavil, že by tam spoluväzni znásilňovali ako sexuálneho devianta. O tom, že pri tomto priznaní som konal v panike, svedčí aj znalecký posudok RNDr. Kešického, ktorý konštatuje, že pri zvýšenom psychickom tlaku a nárokoch mám tendenciu konať skratovo metódou „pokus a omyl“. Preto je absolútne racionálne a vysvetliteľné, že pod psychickým nátlakom vyšetrovateľa PZ a okolností som sa priznal k niečomu, čo som nespáchal, v snahe uniknúť z mne nepríjemnej situácie. Rovnako je v zmysle toho istého znaleckého posudku RNDr. Kešického vysvetliteľné, že toto priznanie v skrate a pod nátlakom som okamžite ihneď po zániku okolností vyvolávajúcich u mňa nezvládnuteľný stres, poprel. Opakovane dávam do pozornosti, že celé moje priznanie malo trvácnosť menej ako dve hodiny a na písomný záznam menej ako dva dni,

- f) Mám vážne pochybnosti aj o hodnovernosti priebehu konfrontácie, tak ako je popísaná v Zápisnici o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným svedkom. Konfrontácii s poškodenou Michaelou S. dňa 24.11.2015 predchádzalo viacero procesných úkonov vykonaných vyšetrovateľom PZ kpt. JUDr. Kovarčíkom. Vyšetrovateľ PZ bezprostredne pred vykonaním konfrontácie vypočúval poškodenú Michaelu Stupákovú dvakrát. Dovoľujem si dať rovnako do pozornosti súdu, že existuje neodstrániteľný rozpor medzi časom vykonania konfrontácie, ktorá sa mala uskutočniť medzi mnou a poškodenou Michaelou Stupákovou v čase o 21.30 h až 22.00 h dňa 24.11.2015, pričom tú istú poškodenú Michaelu Stupákovú ešte o 21.45 h toho istého dňa vypočúval iný vyšetrovateľ PZ, kpt. JUDr. Juraj Šmihula. Vzhľadom na uvedené mám dôvodné podozrenie o manipulácii dôkazov zo strany vyšetrovacích orgánov. Dávam do pozornosti, že som nemal u seba žiadne hodinky a v popísanom psychickom rozpoložení, „aby som mal už pokoj“, som podpísal čokoľvek, čo mi predložili,
- g) zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 24.11.2015, spísaná medzi 22.05 h až 22.30 h, podľa ktorej som sa údajne dobrovoľne priznal ku skutkom, obsahuje priamy dôkaz o tom, že vyšetrovateľ PZ s touto zápisnicou manipuloval, pričom je dôvodné podozrenie, že ju vyhotovil z najmenej dvoch dopredu pripravených verzií zápisnice (priznania). Svedčí o tom prítomnosť dvoch rovnako číslovaných strán č. 9 v zápisnici, pričom je mimo akýchkoľvek pochybností zrejme, že nejde o chybu v číslovaní strán, ale ide o dve rôzne verzie tej istej (dopredu pripravenej) výpovede. V stave zúfalstva som uvedenú zápisnicu podpísal bez toho, aby som ju prečítal. Jednoducho chcel som mať už pokoj a podpísal som čokoľvek, čo mi predložil vyšetrovateľ PZ,
- h) rovnako dávam do pozornosti, že môjmu údajnému priznaniu predchádzala rozsiahla manipulácia s dôkazmi ešte pred mojim zadržaním – zničenie/strata dôkazu z miesta činu k bodu 5 obžaloby, zatajenie dôkazov o dôvodoch a priebehu môjho zadržania, ostrihanie mojej brady na podnet vyšetrovateľa PZ a tým zmarenie dôkazov vylučujúcich spáchanie skutkov mojou osobou podľa bodu 4 a 5 obžaloby, vykonanie opakovanej nezákonnej rekognície s poškodenou Janou D. a vykonanie nezákonných rekognícií s poškodenými Michaelou S. a Máriou M.

106. Ako som už uviedol, súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o mojej vine výlučne o uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 11.08.2017. Odvolací súd vo svojom uznesení konštatuje, že som sa priznal dvakrát: „...Navyše znalec RNDr. Mgr. Dušan Kešický, PhD. konštatoval, že vierohodnosť výpovede obžalovaného Martina Macka vo vzťahu ku skutku je znížená...“ Plne súhlasím s tým, že toto naozaj znalec konštatoval, avšak nesúhlasím s hrubou dezinterpretáciou významu tohto záveru znalca zo strany obžaloby a odvolacieho súdu, ktorá dáva záveru znalca presne opačný význam, než ako je to uvedené v znaleckom posudku. Znalec totiž dostatočne podrobne vysvetľuje, akým spôsobom a podľa čoho posudzuje hodnovernosť vyšetrovanej osoby, teda mňa, pričom hodnovernosť posudzuje podľa miery detailov a presnosti popisu okolností udávaných vyšetrovanou osobou. Znalec jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností konštatuje, že celkovo považuje moju osobu za hodnovernú a zároveň mi prisudzuje zníženú hodnovernosť výpovede vo vzťahu ku skutkom, teda k môjmu priznaniu a opisu skutkov v priznaní, ktoré sú podľa znalca nehodnoverné. Totižto na rozdiel od všetkých ostatných výpovedí, ale aj výpovedí počas skúmania znalcom, rovnako výpovedí pred inými znalcami vrátane znalcov skúmajúcich môj duševný stav som vypovedal konzistentne, presvedčivo a s hlbokou znalosťou detailov. A práve naopak, v údajnom mojom dobrovoľnom priznaní som popisoval skutky len veľmi všeobecne, na základe strohých informácií zo vznesených obvinení a sugescií podsúvaných mi vyšetrovateľom PZ, vymýšľal som si spôsob páchania skutkov,

ktorý absolútne nezodpovedá spôsobu páchania skutkov popisovanému poškodenými a to z jednoduchého dôvodu – skutky som nespáchal ani som pri ich páchaní nebol a preto som o nich ani nič konkrétnejšie nevedel.

107. Stotožňujem sa so záverom súdu prvého stupňa, že „...obžalovaný v prípravnom konaní nevedel pravdivo popísať ako sa mali jednotlivé skutky stať. Pri pošpinení exkrementami poškodené zhodne uviedli, že im ich útočník vtieral na šaty a tvár a vlasy rukou, neboli v žiadnych sáčkoch a jednalo sa o čerstvú stolicu, nie o zozbierané staré exkrementy. Rovnako všetky poškodené uviedli, že páchatel' na ne močil priamo, že na ne moč nelial z fľaštičky. Je nelogické to, že ak by obžalovaný skutky spáchal a doznal sa k nim, prečo by odlišne od skutočnosti popisoval ich spáchanie a prečo by v spôsobe ich spáchania mal klamať...“.

108. Na základe uvedených skutočností odmietam zámerné prekrúcanie záveru znalca a trvám na tom, citované konštatovanie odvolacieho súdu svedčí v môj prospech a nie v neprospech a tým aj vyvracia jediný dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa na základe pre neho záväzného uznesenia odvolacieho súdu ma uznal v príkrom rozpore s ustanoveniami Tr. por. a predloženými a ustálenými dôkazmi, vinným a súčasne mi uložil ochrannú liečbu neexistujúcej sexuálnej úchyľky v rozpore s ustanovením čl. 16 ods. 2 ústavy.

III. Dôvody dovolania

Vychádzajúc a odvolajúc sa na ustálený právny názor ústavného súdu, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napríklad II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, dovoľujem si požiadať najvyšší súd ako dovolací súd, aby **preskúmal trestné konanie ako celok** (prípravné konanie, konanie na súde prvého stupňa ako i odvolacie konanie). Rovnako aj podľa dohovoru je úlohou súdov skúmať, či bolo posudzované konanie spravodlivé ako celok, t. j. vrátane spôsobu predkladania dôkazov, ich hodnotenia a posudzovania v rámci celého konania (porov. rozhodnutie ESLP vo veci G. B. v. Holandsko, 1993, Pélissier a Sassi v. Francúzsko, 1999).

V dovolaní vytykané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Dovolanie podávam v súlade s uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 470/2020-48 zo dňa 13.10.2020 z dôvodov:

- zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.],

ako aj z dôvodu, že:

- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.],
- bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, a to napriek záverom štyroch súdnych znalcov, ktorí nezistili u obžalovaného žiadnu sexuálnu

úchytku, ani inú poruchu a vyslovene konštatovali, že žiadna liečba nie je potrebná [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por.]

- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.],

lebo rozhodnutím odvolacieho súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 317 ods. 1; § 2 ods. 1, 7, 10, 12, 14, 19; § 119 ods.1 a ods. 2 Tr. por. a čl. 6 dohovoru v môj neprospech a preto

n a v r h u j e m

aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd:

- podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/14/2018 zo dňa 27.06.2018 bol porušený zákon v ustanoveniach § 317 ods. 1; § 2 ods. 1, 7, 10, 12, 14, 19; § 119 ods.1 a ods. 2 Tr. por. a čl. 6 dohovoru v neprospech obvineného Martina Macka, nar. 27.03.1991 v Českom Krumlove, ČR, trvale bytom [REDACTED],
- podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/14/2018 zo dňa 27.06.2018 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/54/2016 zo dňa 16.11.2017,
- podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava IV, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

S pozdravom

Martin Macko
zastúpený
Advokátska kancelária Perhács s.r.o.
Mgr. JUDr. Zoltán Perhács, PhD., konateľ a advokát

Advokátska kancelária Perhács s. r. o.
Jelenec 353, 951 73 Jelenec
IČO: 51 864 983 DIČ: 2120817180
Tel.: +421 905 447 423

Prílohy:

- Plnomocenstvo Martin Macko zo dňa 09.11.2020.
- Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 470/2020-48 zo dňa 13.10.2020